

Jilid II
Bil. 2

Har 1 Isnin

24hb. November, 1980

Laporan Persidangan OFFICIAL REPORT

Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang **Yang Kelima**

FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

Penggal Yang Kedua SECOND SESSION

Mesyuarat Yang Ketiga THIRD MEETING

Laporan Persidangan OFFICIAL REPORT

Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang **Yang Kelima**

FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

Penggal Yang Kedua SECOND SESSION

Mesyuarat Yang Ketiga THIRD MEETING

Kandungan

	<i>Mukasurat</i>
6. (c) <i>Rang-Undang-Undang Perbekalan (1981), 1980</i>	2
7. Usul-Usul	
(a) <i>Anggaran Pembangunan Yang Pertama</i>	9
(b) <i>Anggaran Pembangunan 1981</i>	10
<i>(Sambongan Rang Undang-undang Perbekalan (1981), 1980)</i>	16

HADIR

- Yang Berhormat Tuan Speaker (Datuk Haji Hassan bin Haji Md. Noh @ Mat Noor, D.M.P.N., P.J.K.)
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Lim Chong Eu)
- Yang Berhormat Penasihat Undang-Undang (Encik Sabarudd'in bin Othman)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim, D.M.P.N., J.M.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas (Datuk Khalid Ahmad bin Sula'iman, D.M.P.N., K.M.N., A.M.N., P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas, D.J.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Tanjung Bungah (Datuk Khor Ngak Seng @ Khor Gark Kim, D.M.P.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Dalam (Encik T. Subbiah, D.J.N., K.M.N., P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Ajam (Tuan Haji Ibrahim bin Abdul Razak, D.J.N., P.J.K., P.P.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Teluk Bahang (Encik Mohamad @ Ahmad Radhi bin Pachee, D.J.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee, J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Kubang Semang (Datuk Haji Mohd. Noor bin Haji Bakar, D.S.P.N., K.M.N., P.P.N., J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Ahmad bin Saleh, P.K.T., A.M.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr. Sak Cheng Lum)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Ong Hean Tee)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Samsuddin @ Md. Noor bin Ahmad, P.K.T., P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Chung Hor @ Teoh Kooi Sneah, JP)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Tambun (Encik Ong Bok Chuan @ Ng Swee Ching, A.M.N., P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang, P.J.M.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik, P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason).
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Seow Hun Khim)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Ooi Ean Kwong)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali, P.J.K.)

TIDAK HADIR:

- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed @ Mahmud, P.K.T., P.P.N.) — Cuti sakit)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Lim Kean Siew)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh) — (Digantungkan keahliannya di bawah Peraturan Majlis Mesyuarat 51 (1))

TURUT HADIR

- Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Encik Wong Hin Fatt, P.J.K., P.J.M.)

Dewan bersidang semula pada jam 9.35 pagi.

DOA

C. Rang Undang-Undang Perbekalan (1981), 1980

Bacaan Yang Pertama

KETUA MENTERI:

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang yang bernama "Suatu Enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang yang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 1981 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun itu" dibacakan bagi kali yang pertama.

AHLI KAWASAN TASEK GLUGOR (ENCIK MD. NOOR BIN AHMAD):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang pertama

KETUA MENTERI:

Tuan Speaker, menurut syarat-syarat Peraturan Majlis Mesyuarat 59, saya memberi kenyataan bahawa bacaan kali yang kedua Rang Undang-Undang ini diteruskan dengan serta-merta.

Bacaan Yang Kedua

KETUA MENTERI:

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang yang dinamakan "Suatu Enakmen bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang yang Disatukan untuk perkhidmatan tahun 1981 dan bagi memperuntukkan wang ini bagi perkhidmatan tahun itu" dibacakan bagi kali yang kedua.

Tuan Speaker, tujuan Rang Undang-Undang ini ialah untuk mendapat Kuasa Berkanun bagi Kerajaan Negeri membelanjakan sejumlah \$57,475,870.00 bagi perkhidmatan tahun 1981. Ahli-Ahli Yang Berhormat boleh melihat

butir-butir kedua-dua cadangan perbelanjaan serta lain-lain perbelanjaan pengurusan di dalam Risalah Bilangan II Tahun 1980.

Saya ingin membawa perhatian Ahli-Ahli Yang Berhormat serta-merta kepada Penyata Harta dan Tanggungan Negeri di muka-muka surat (iii) dan (iv) Risalah Bilangan II Tahun 1980 di mana ada ditunjukkan bahawa pada 31 haribulan Disember, 1980 Baki Hasil Am Negeri berjumlah \$5,941,057.00 berbanding dengan \$8,567,037.00 pada penghujung tahun 1979

Belanjawan yang dicadangkan bagi tahun 1981 ialah satu belanjawan kekurangan. Perbelanjaan yang dicadangkan ialah \$57,475,870.00 dan kepada jumlah ini hendaklah ditambah peruntukan sebanyak \$18,558,000.00 lagi yang akan dibelanjakan secara Perbelanjaan Tanggungan dan ini akan menjadikan jumlah perbelanjaan bagi tahun 1981 pada keseluruhannya sebanyak \$76,033,870.00. Sebaliknya hasil yang dijangka bagi tahun 1981 ialah hanya sebanyak \$64,095,970.00. Oleh itu, kekurangan yang diramalkan bagi tahun 1981 ialah sebanyak \$11,937,900.00.

Tuan Speaker, seperti yang pernah saya nyatakan dahulu di dalam Dewan ini, semenjak perlaksanaan semakan gaji pada 1 haribulan Julai tahun ini, Kerajaan Persekutuan telah bersetuju untuk memberi pendahuluan kepada Kerajaan Negeri atas perhitungan semakan gaji bagi tempoh 1 haribulan Julai, 1980 hingga 31 haribulan Disember, 1980. Sukacita saya memaklumkan Dewan ini bahawa Kerajaan Persekutuan juga telah bersetuju memberi pendahuluan yang sama bagi tahun 1981 untuk menemui perbelanjaan tambahan yang disebabkan oleh semakan gaji itu. Pendahuluan ini termasuklah peruntukan bagi tambahan kos perkhidmatan untuk kedua-dua Kuasa Tempatan, iaitu Majlis Perbandaran Pulau Pinang (MPPP) dan Majlis Perbandaran Seberang Perai (MPSP). Kerajaan Negeri sedang menerima peruntukan ini secara ansuran bulanan sebanyak \$1,273,683.49 semenjak bulan Julai

1980. Jumlah peruntukan yang akan diterima bagi tempoh 1 haribulan Julai 1980 hingga 31 haribulan Disember 1980 ialah \$7,642,101.00 yang juga termasuk peruntukan sejumlah \$4,819,030.00 untuk Majlis Perbandaran Pulau Pinang (MPPP) dan Majlis Perbandaran Seberang Perai (MPSP).

Tuan Speaker, semasa saya mengemukakan Rang Undang-Undang Bekalan Tambahan bagi Tahun 1980, saya telah pun memaklumkan kepada Ahli-Ahli yang Berhormat bahawa Kerajaan Persekutuan hanya menghulurkan pendahuluan-pendahuluan ini kepada Kerajaan Negeri secara pinjaman tanpa sebarang faedah dikenakan dan had serta syarat-syarat pembayaran balik pinjaman ini belum lagi ditentukan. Dalam keadaan kewangan yang kita hadapi sekarang, saya ingin mengambil peluang ini untuk mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan kerana kesediaan dan kerjasama rapat beliau dengan Kerajaan Negeri pada setiap masa. Tanpa bantuan Kerajaan Persekutuan secara pendahuluan-pendahuluan ini untuk menemui perbelanjaan-perbelanjaan tambahan yang telah dilakukan oleh Kerajaan Negeri akibat semakan gaji baru mengikut Pekeliling Perkhdmatan Bilangan 3 Tahun 1980 itu, maka kedudukan kewangan kita akan berada dalam satu keadaan yang rumit.

Rundingan-rundingan sedang dijalankan di antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Persekutuan tentang bagaimana pendahuluan-pendahuluan ini akan diselesaikan oleh Kerajaan Negeri. Sudah tentu kita berharap bahawa Kerajaan Persekutuan akan dapat mencari satu jalan keluar daripada sekatan perlembagaan sekarang supaya mengangapkan pendahuluan ini bukan secara pinjaman tetapi sebagai pemberian kepada Kerajaan Negeri.

Sekiranya diambil kira bahawa pada 31 haribulan Disember 1980 Baki Hasil kita berada sebanyak \$5,941,057.00 oleh kerana jangkaan kekurangan kita bagi tahun 1980 akan dikurangkan dengan berkesannya dari jumlah \$4,322,990.00

yang dianggarkan, kepada \$2,625,980.00 maka Ahli-Ahli Yang Berhormat di Dewan ini akan menghargai kawalan yang tegas dan cekap yang telah dijalankan oleh Perbendaharaan Negeri. Sungguhnya dalam tahun 1981, Kerajaan Negeri akan sungguh berhati-hati dalam mengendalikan urusan kewangan kita memandangkan kepada tambahan kos-kos perkhidmatan yang berlaku sekarang.

Tuan Speaker, seperti yang dapat dilihat daripada Risalah Bilangan II tahun 1980, Kerajaan meramalkan hasil sebanyak \$64,095,970.00 pada tahun hadapan. Daripada jumlah ini \$12,451,000.00 akan didapati dari Cukai Hasil, \$16,460,800.00 daripada Cukai Bukan Hasil, \$35,184,170.00 daripada Penerima-penerimaan Bukan Hasil, Keterangan-keterangan mengenai ketiga-tiga kod Hasil ini adalah ditunjukkan di dalam Risalah Bilangan II Tahun 1980.

Ahli-Ahli Yang Berhormat akan perhati bahawa unsur yang terbesar bagi tambahan hasil yang dijangka dalam Cukai Hasil kita ialah dengan cara sewa tanah yang dianggarkan akan menghasilkan \$7,200,000.00 pada tahun hadapan. Ini ialah satu faktor yang penting dalam kekuatan pertambahan hasil kita. Saya ingin mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada segolongan besar rakyat kita yang menjunjung tinggi kewajipan sivik serta sokongan mereka kepada Kerajaan pada setiap masa. Tetapi dukacita dinyatakan, walaupun teguran-teguran yang telah saya bangkitkan di dalam Dewan ini serta juga usaha-usaha yang diambil oleh Perbendaharaan untuk mengutip sewa-sewa tanah, masih terdapat setengah-setengah tuan tanah yang tidak menunjukkan sifat tanggungjawab sivik yang sama seperti yang ditunjukkan oleh rakan-rakan mereka yang lain, dan mereka yang berkenaan itu telah mengumpulkan tunggakan pembayaran sewa tanah yang berjumlah \$7.9 juta.

Kerajaan tidak bercadang hendak menaikkan cukai pada tahun hadapan dan dengan demikian tidak ada sebarang perubahan akan dibuat kepada

kutipan sewa tanah yang ada sekarang, yakni pengurangan am tahunan sebanyak sepuluh peratus dari sewa tanah akan masih berjalan. Saya ingin menarik perhatian Dewan ini kepada peruntukan undang-undang di mana sewa-sewa tanah dipinda hanya sekali sahaja bagi tiap-tiap lima belas tahun. Pindaan yang terakhir terhadap sewa tanah telah dibuat dalam tahun 1970, dan masanya telah tiba bagi Kerajaan menimbangkan dengan bersungguh-sungguh untuk melaksanakan dengan sepenuhnya sewa tanah menurut peruntukan-peruntukan dalam undang-undang. Walau bagaimanapun oleh sebab tunggakan-tunggakan yang masih terhutang kepada Kerajaan oleh tuan-tuan tanah yang keras kepala itu berjumlah \$7.9 juta maka adalah hasrat Kerajaan, dalam tahun 1981, untuk mengambil tindakan undang-undang yang berkesan bagi mendapatkan balik tunggakan-tunggakan ini.

Tuan Speaker, kenaikan dalam Hasil Bukan Cukai pada keseluruhannya adalah sedikit. Sebaliknya lain-lain Penerimaan Bukan Hasil adalah dijangka meningkat kepada \$35,194,170.00 dalam tahun 1981 berbanding dengan \$14,533,560.00 dalam tahun 1980, yang menunjukkan tambahan sebanyak \$20,650,610.00 atau 141.3%.

Tuan Speaker, butiran tambahan hasil yang terbesar adalah ditunjukkan di bawah Kod Hasil Pelhagai Penerimaan Dari Lain-lain Agensi Kerajaan yang dianggar akan menghasilkan \$15,310,000.00. Seperti yang saya nyatakan dahulu, penerimaan-penerimaan ini telah meningkat kerana persetujuan Kerajaan Persekutuan untuk memberi pendahuluan kepada Kerajaan Negeri wang sejumlah \$15,300,000.00 bagi pelaksanaan gaji baru. Selain dari itu, Pemberian Pertambahan Hasil sebanyak \$3,998,000.00 akan juga diberi oleh Kerajaan Persekutuan pada tahun hadapan. Adalah dijangka bahawa Bayaran Balik dari Kumpulanwang Persekutuan bagi gaji Kumpulan Pekerja-Pekerja Perusahaan dan Buruh kasar yang telah diambil untuk menjalankan tugas-tugas bagi projek-projek Perseku-

tuan yang dijalankan di negeri kita, khasnya mereka yang bekerja di Jabatan Kerja Raya dan Jahatan Parit dan Taliair, Kerajaan Negeri akan menerima rambahan sebanyak \$280,000.00 secara bayaran halik. Dengan demikian Ahli-Ahli Yang Berhormat akan menyedari bahawa jumlah pendahuluan yang diberi oleh Kerajaan Persekutuan bagi membantu Kerajaan Negeri sudah berjumlah \$19,298,000.00.

Tuan Speaker, kita semua mengetahui bahawa Negeri Pulau Pinang tidak mempunyai sumber-sumber semulajadi seperti galian, minyak dan kayukayan. Selanjutnya sumber-sumber tanah kita juga adalah terhad dan dengan pantas hampir-hampir mencapai penggunaan yang sepenuhnya. Dengan demikian, punca-punca hasil kita adalah terhad kepada keluasan dan sifat negeri kita. Dari itu kita menggesa Kerajaan Persekutuan supaya mengkaji semula pemberian-pemberian tahunannya kepada Kerajaan Negeri, misalnya Pemberian Kiraan Kepala mengikut Perlembagaan, Pemberian Jalan dan Pemberian Pertambahan Hasil yang baru dimulakan itu. Kita hendaklah bersungguh-sungguh meminta Kerajaan Persekutuan mengkaji semula had dan syarat-syarat peruntukan tahunan kepada Kerajaan Negeri supaya punca-punca kewangan yang baru boleh didapati untuk Negeri kita.

Tuan Speaker, di masa-masa yang lampau semasa saya membentangkan Belanjawan Tahunan, saya telah menyentuh tentang kemungkinan Kerajaan Persekutuan dapat memperuntukkan balik kepada Hasil Negeri sebahagian daripada Cukai Jalan yang dipungut dalam Negeri serta juga kemungkinan untuk mengadakan kutipan tol di masa yang akan datang dari Projek Jambatan sebaik sahaja kos modalnya telah diperolehi supaya ini akan menjadi punca-punca hasil Negeri yang baru di masa hadapan. Tetapi huat sementara Kerajaan Persekutuan hendaklah menimbangkan dengan bersungguh-sungguh untuk memberikan pendahuluan-pendahuluan yang telah dibuat kepada Kerajaan

Negeri bagi menemui kenaikan-kenaikan gaji itu sebagai Pemberian secara langsung, ataupun menanggung kos-kos perkhidmatan, yakni pembayaran gaji dan emolumen bagi perkhidmatan awam sebagai caruman secara langsung kepada Kumpulanwang Negeri.

Bagi pihak Kerajaan Negeri sendiri adalah perlu bagi Kerajaan mengkaji semula dengan bersungguh-sungguh semua punca-punca hasil yang didapati di dalam Negeri, dan seperti yang saya sebutkan tadi buat permulaannya, kita mesti mengutip semua tunggakan-tunggakan yang kena dibayar kepada Kerajaan dengan cara tunggakan cukai tanah dan juga tunggakan yang terdapat mengenai pembayaran ansuran-ansuran perumahan kos rendah supaya Kerajaan boleh bersikap adil dan saksama semasa mencari jalan mengenakan cukai-cukai baru di masa hadapan.

Tuan Speaker, anggaran perbelanjaan kita bagi Tahun 1981 adalah berjumlah \$76,033,870.00 berbanding dengan \$47,352,670.00 bagi Tahun 1980. Ini menunjukkan kenaikan pada keseluruhannya sebanyak \$28,681,200.00 atau kenaikan 61 peratus atas anggaran perbelanjaan bagi tahun sudah. Kenaikan besar dalam perbelanjaan kita adalah disebabkan oleh kenaikan gaji yang kini meningkat kepada \$28,311,310.00 dan bayaran Pindaan berjumlah kepada \$35,307,090.00.

Tuan Speaker, kenaikan gaji pada keseluruhannya yang dijangka dalam Tahun 1981 ialah \$8,446,900.00 atau kenaikan sebanyak 43 peratus jika dibandingkan dengan peruntukan sebanyak \$19,864,410.00 untuk Tahun 1980. Oleh itu, bolehlah dilihat bahawa kenaikan sebanyak \$8,446,900.00 ini adalah secara besarnya disebabkan oleh semakan gaji baru dan pengujudan 377 jawatan-jawatan baru serta juga bayaran-bayaran kerana kenaikan-kenaikan gaji tahunan.

Kita hendaklah menghadapi kenyataan bahawa sungguhpun pengawalan kewangan yang ketat telah dijalankan oleh Perbendaharaan Negeri, namun keputusan Kerajaan Persekutuan untuk

menaikkan gaji kakitangan perkhidmatan awam telah menyebabkan kenaikan lagi dalam kos perkhidmatan berbanding dengan hasil. Dalam tahun 1970 gaji berbanding dengan hasil ialah 21.38%. Sehingga tahun 1979 nisbah Gaji/Hasil telah mencapai 39.04%. Pada Tahun 1980 nisbah ini telah meningkat 42.3% dan sekarang dalam Belanjawan 1981 nisbah Gaji/Hasil ialah 44.17%.

Tuan Speaker, saya ingin menarik perhatian Ahli-Ahli Yang Berhormat kepada hakikat bahawa 225 jawatan-jawatan baru telahpun disediakan bagi Bahagian Perumahan. Ini dengan jelas menunjukkan keazaman Kerajaan untuk menyediakan lebih banyak lagi perumahan kepada rakyat kita serta menubuhkan pengurusan dan pentadbiran yang lebih cekap dan berkesan mengenai perumahan yang telah diberikan kepada rakyat kita.

Baru-baru ini Kerajaan Persekutuan telah membayangkan bahawa ianya akan melaksanakan Jawatankuasa Bersama dengan Kerajaan Negeri untuk mempercepatkan tempoh pembangunan perumahan yang boleh dilaksanakan dalam Negeri. Namun demikian Kerajaan Negeri masih lagi menggesa Kerajaan Persekutuan supaya bersetuju dengan penubuhan Pihak Berkuasa Perumahan Negeri yang boleh mentadbir dan menguruskan perumahan murah yang dibangunkan dalam Negeri dengan lebih berkesan.

Jumlah yang besar sebanyak \$35,307,090.00 untuk bayaranpindahan menunjukkan kenaikan sebanyak \$17,019,280.00 atau 93 peratus lebih jika dibandingkan dengan peruntukan sebanyak \$18,287,810 untuk tahun 1980. Kenaikan yang besar ini adalah disebabkan oleh peruntukan yang dibuat kepada:-

T.3 — Perbendaharaan	
(Perbelanjaan	
Tanggung) \$4,170,470.00	
B.1 — Ketua Menteri	
dan Pejabat	
Setiausaha Kerajaan	1,288,580.00
B.3 — Daerah dan	
Tanah	1,000.00

B.5—Hutan —	
kekurangan sebanyak	(9,000.00)
B. 10—Kebajikan	
Masyarakat	150,000.00
B.12 —Perbendaharaan	
(Perbelanjaan	
Mengurus)	11,418,230.00
Jumlah:	<u>\$17,019,280.00</u>

Oleh itu, Ahli-Ahli Yang Berhormat boleh melihat sendiri dengan jelas bahawa kenaikan sebenarnya dalam perbelanjaan mengurus hanyalah berjumlah \$3.2 juta kerana kenaikan gaji dan kenaikan disebabkan bayaran pindahan telah sedia berjumlah \$25.44 juta.

Tuan Speaker, di bawah Maksud Bekalan 2, Kod 3300 (5) perbelanjaan untuk Pejabat Pengarah Tanah dan Galian bagi tahun 1981 akan ditambahkan sebanyak \$145,030.00. Tambahan ini ialah untuk pembelian "*Computer hardware dan software*" bagi Sistem Data Tanah.

Di bawah Maksud Bekalan 4, perbelanjaan keseluruhannya bagi Jabatan Parit dan Taliair telah bertambah sebanyak \$1,355,120.00 agar kita dapat meneruskan membaiki keperluan-keperluan parit dan taliair untuk kawasan-kawasan luarbandar dalam negeri kita.

Tuan Speaker, bagi Tahun 1981, perbelanjaan untuk Jabatan Kerja Raya adalah juga bertambah. Di bawah Kod 2700 tambahan adalah sebanyak \$81,000.00 dan di bawah Kod 2800 pula kenaikan ialah sebanyak \$598,000.00. Peruntukan-peruntukan ini akan membolehkan Jabatan Kerja Raya menyenggara dan membaiki mutu jalan-jalan Negeri kita serta parit-parit jalan.

Peruntukan sebanyak \$652,300.00 di bawah Kod 3300 Maksud Bekalan 8 adalah satu kenaikan yang sangat besar jika dibandingkan dengan peruntukan bagi Tahun 1980. Jumlah ini ialah untuk memberi peruntukan kepada Jabatan Kerja Raya Negeri membeli 2 buah lori, 3 buah landrover, sebuah "*backhoe/shovel*" dan 2 buah *motorgrader* dalam Tahun 1981.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri juga menambahkan carumannya kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat di bawah Kod 4100 — Bayaran Pindahan kepada \$750,000.00 berbanding dengan peruntukan sebanyak \$600,000.00 dalam Tahun 1980 dan \$225,000.00 dalam Tahun 1970. Kenaikan daripada \$225,000.00 ini kepada \$750,000.00 atau 333% dalam tempoh 10 tahun adalah perlu kerana bertambahnya jumlah orang-orang yang memerlukan bantuan kewangan. Jumlah keluarga yang menerima bantuan bulanan ialah seramai 740 dalam Tahun 1970 berbanding dengan lebih kurang 2,000 keluarga dalam Tahun 1981, atau tambahan sebanyak 270%. Pihak Jabatan Kebajikan Masyarakat Negeri juga telah menaikkan kadar bantuan bulanan memandangkan kepada kenaikan sara hidup supaya bantuan ini akan menjadi lebih bermakna kepada orang-orang miskin. Dengan demikian bantuan wang tunai mengikut hitung panjang kepada satu keluarga dalam Tahun 1970 sebanyak \$25.00 sebulan telah dinaikkan kepada \$42.00 sebulan dalam Tahun 1980. Dengan tambahan peruntukan untuk Tahun 1981 kepada \$750,000.00 bantuan kewangan ini akan dinaikkan lagi kepada \$45.00 sebulan mengikut hitung panjang. Saya ingin menyatakan sekali lagi bahawa adalah menjadi dasar Kerajaan untuk menolong mereka yang memerlukan bantuan dan akan terus membantu mereka bila-bila masa yang perlu.

Saya ingin merujuk Ahli-Ahli Yang Berhormat kepada muka surat 114, Maksud Bekalan 12 — Perbendaharaan, Kod 4100(1). Ahli-Ahli Yang Berhormat akan dapat melihat bahawa terdapat kenaikan peruntukan sebanyak \$11,418,230.00 dalam peruntukan Bayaran Pindahan bagi Tahun 1981 berbanding dengan Tahun 1980. Peruntukan inilah yang menjadi sebab yang besar bagi kekurangan yang diramalkan untuk Tahun 1981 sebanyak \$11,973,900.00 itu. Tambahan ini di bawah Bayaran Pindahan mencerminkan pendahuluan Kerajaan Persekutuan

yang berjumlah \$9,638 100.00 kepada Majlis Perbandaraan Pulau Pinang (MPPP) dan Majlis Perbandaran Seberang Perai (MPSP) untuk menemui kenaikan gaji menurut Pekeliling Perkhidmatan Bilangan 3 Tahun 1980 yang berkuatkuasa mulai dari 1 haribulan Julai, 1980. Pendahuluan-Pendahuluan Persekutuan kepada kedua-dua Majlis ini adalah dibayar melalui Negeri dan oleh itu peruntukan untuk pendahuluan-pendahuluan ini adalah ditunjukkan dalam Belanjawan Negeri.

Tuan Speaker, selanjutnya peruntukan sebanyak \$1.5 juta telah diperuntukan sebanyak \$1.5 juta telah diperuntukkan secara Bayaran Pin-dahan untuk menemui kehendak-kehendak Kumpulanwang Pembangunan supaya perjalanan kumpulanwang ini boleh dibekalkan dengan satu sumber 'cash-flow' yang sedia ada. Kerajaan Negeri berazam untuk menjalankan dasarnya bagi mengekalkan tempoh pembangunan ekonomi di Negeri Pulau Pinang. Oleh itu Kerajaan tidak akan teragak-agak untuk mengeluarkan Baki Hasil Amnya, jika terpaksa berbuat demikian, demi mengekalkan tempo pembangunan yang telah dicapai dan untuk menentukan supaya tidak terdapat apa-apa gangguan terhadap pelaksanaan projek-projek pembangunan secara licin yang telah dicadangkan bagi tahun yang akan datang.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri akan mengkomputerkan perkhidmatan-perkhidmatan pentadbiran dalam Negeri supaya dapat mencapai peringkat-peringkat baru yang berkesan dan cekap. Negeri kita akan menjadi satu daripada negeri-negeri yang pertama melaksanakan sistem pentadbiran berkomputer yang berkesan. Peruntukan sejumlah \$416,940.00 telah disediakan di bawah Aktiviti 5 Maksud Bekalan 2 — Pejabat Tanah dan Galian bagi penubuhan Seksyen Komputer dalam Tahun 1981.

Seperti yang saya sebutkan dalam Dewan ini pada tahun lepas, Perkhidmatan Awam Negeri kini telah di-

cantumkan sepenuhnya dengan perkhidmatan Persekutuan dan Kerajaan Persekutuan adalah bertanggungjawab, mengikut Perlembagaan, untuk membayar pencepn kepada semua kakitangan Kerajaan. Dalam keadaan sedemikian barangkali wajar bagi Kerajaan Persekutuan menimbang dengan seriusnya untuk memperuntukkan satu pemberian Pentadbiran Awam kepada Kerajaan Negeri yang boleh menemui kos sebenar Pentadbiran Awam yang sekarang ditanggung oleh Kerajaan Negeri. Jika tidak, Perbelanjaan Berulang Tahunan ini yang semakin bertambah, di mana tambahannya adalah ditentukan oleh Kerajaan Persekutuan, akan kian menghakiskan lagi keutuhan kewangan Negeri pada masa hadapan.

Tuan Speaker, sekali lagi saya mengulangi apa yang saya telah katakan bahawa kecuali Kerajaan Persekutuan mengkaji semula dengan secara keseluruhan mengenai peruntukan-peruntukan dan pemberian-pemberian di bawah Perlembagaan kepada Kerajaan Negeri, maka tidak ada kemungkinan bagi Kerajaan Negeri menanggung kenaikan-kenaikan dalam perbelanjaan gaji ini di masa-masa hadapan. Keruncingan masalah ini dapat dilihat dari hakikat bahawa pada Tahun 1970 perbelanjaan bagi gaji-gaji dan elaun-elaun kita hanya berjumlah \$4,684,672.00 yang merupakan hanya 18% dari keseluruhan perbelanjaan tahunan negeri, berbanding dengan \$28,311,310.00 atau 49% daripada perbelanjaan mengurus untuk tahun 1981 atau kenaikan sebanyak 600% daripada perbelanjaan untuk gaji-gaji dan elaun-elaun bagi Tahun 1970. Kedudukan bagi Tahun 1981 adalah lebih mencemaskan oleh sebab dalam bulan Julai tahun ini, Kerajaan Persekutuan telah melaksanakan Semakan Gaji Baru dan ini telah membawa kepada kenaikan kos perkhidmatan sebanyak \$8.4 juta. Dengan demikian, kecuali Kerajaan Persekutuan mengkaji semula caruman-carumannya kepada Kerajaan Negeri terutamanya untuk menemui kenaikan

gaji-gaji. Kerajaan Negeri, melalui punca-punca kewangannya sendiri, tidak akan boleh menanggung kenaikan ini dalam kos pentadbiran.

Kerajaan yakin bahawa kita boleh meramalkan satu tahun yang lebih maju bagi Tahun 1981. Kerajaan akan cuba bersungguh-sungguh untuk menyiapkan semua tugas-tugas yang telah ditentukan untuk tahun itu serta juga melaksanakan projek-projek Rancangan Malaysia Keempat dalam Negeri mengikut jadual.

Tuan Speaker, sebelum saya akhiri, saya sekali lagi mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Persekutuan di bawah pimpinan Y.A.B. Datuk Hussein Onn, Perdana Menteri, kerana telah pada setiap masa mengekalkan perhubungan baik di antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Persekutuan serta mengeratkan ikatan perhubungan perlembagaan di antara Negeri dan Persekutuan di dalam semua bidang. Walau bagaimanapun dalam analisa yang terakhir, keutuhan kewangan negeri hendaklah bergantung atas dirinya sendiri keupayaan menubuhkan kumpulan wang yang diperlukan untuk mengekalkan satu pentadbiran yang kukuh dan cekap. Dalam tahun 1981 kita boleh menduga kepada satu prestasi yang lebih besar oleh pihak Kerajaan untuk membawa rakyat negeri Pulau Pinang ke satu taraf hidup yang lebih bahagia serta juga mengekalkan satu mutu kecakapan pentadbiran yang tinggi untuk membina sebuah masyarakat yang adil dan saksama di dalam Negeri.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

AHLI KAWASAN TASEK GLUGOR (ENCIK MD. NOOR BIN AHMAD):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

TUAN SPEAKER:

Dewan dibuka untuk perbahasan.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tuan Speaker, Ketua Menteri tadi ada memberi ucapan lebih kurang satu

jam dan oleh sebab itu saya cadangkan Dewan ini ditangguhkan untuk Ahli-Ahli Dewan Undangan Negeri mengkaji ucapan Ketua Menteri. Peristiwa itu ada berlaku pada tahun lepas dan Dewan ini telah memberi peluang kepada Ahli-Ahli untuk mengkaji. Pada masa itu Dewan ini telah ditangguhkan kepada hari yang kedua. Itulah cadangan saya.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat belum sempat pun mengambil analisa yang tepat berkenaan cadangan itu.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Kalau saya tak salah, tahun lepas kita ada diberi nota-nota mengenai ucapan Ketua Menteri dan saya rasa susah untuk saya mengikut apa yang diucapkan oleh Ketua Menteri. Kita hendak tahu sama ada anggaran-anggaran yang diucapkan oleh Ketua Menteri adalah betul berkenaan dengan apa yang diberikan kepada kita dalam rasalah-risalan bilangan 11.

TUAN SPEAKER:

Ada Ahli-Ahli Yang Berhormat yang hendak memberi pandangan di atas syor dari pihak Ahli dari Kampong Kolam? Ada sesiapa hendak memberi apa-apa pandangan?

AHLI KAWASAN SUNGAI DUA (TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI):

Tuan Speaker, saya menyokong usul yang sudah dibentangkan kerana saya dapat menatap sedikit-sedikit sahaja, dan kalau diteruskan maknanya tidak dapat menatap dengan lebih teliti.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG (DR. ONG HEAN TEE):

Datuk Speaker, saya ingat ucapan Y.A.B. Ketua Menteri adalah jelas dan kita pun telah terima risalah-risalah yang berkenaan. Saya ingat dalam bahagian ini kami terima ucapan Y.A.B. Ketua Menteri dan saya ingat ianya jelas dan kami harap Datuk Speaker memberi peluang kepada kami untuk berucap dan berbahas.

Terima kasih.

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Tuan Speaker, saya menyokong cadangan rakan saya fasal saya ingat ucapan yang dibuat oleh Ketua Menteri pun sungguh panjang, tetapi di sini bukan ucapan jelas atau tak jelas. Kita Ahli Dewan mestilah mahu *study* ucapan Ketua Menteri seperti juga bagi soalan-soalan di mana Ketua Menteri pun mahu *time* dua minggu. Jadi awat kita tak boleh?

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, saya sudah faham. Oleh sebab memandangkan untuk memberi peluang kepada keseluruhan Ahli-Ahli Yang Berhormat mengambil bahagian di dalam perbincangan Rang Undang-Undang ini, maka perbincangan Rang Undang-Undang ini ditangguhkan pada petang ini untuk membolehkan Ahli-Ahli menganalisa dan menyemak di atas hujah-hujah yang diberikan oleh Y.A.B. Ketua Menteri.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Bolehkah kita minta nota-nota berkenaan dengan ucapan Ketua Menteri?

AHLI KAWASAN BAYAN LEPAS (DATUK KHALID AHMAD BIN SULAIMAN):

Tuan Speaker tidak menyebut masa tadi, sebelah petang ini pukul 2.30 atau 3.00?

TUAN SPEAKER:

Sebelah petang jam 2.30.

Perbincangan untuk Rang Undang-Undang ini ditangguhkan pada jam 2.30 petang.

6. USUL-USUL

(A) Usul oleh Y.A.B. Ketua Menteri

KETUA MENTERI:

Anggaran Pembangunan Yang Pertama 1980

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan:—

"Bahawa Dewan ini meluluskan perbelanjaan sebanyak \$188,000.00 yang tertunjuk di dalam Anggaran Pembangunan Tambahan 1980, yang dibentangkan sebagai Risalat Dewan Undangan Negeri Bil. 10 Tahun 1980 dan menetapkan bahawa jumlah wang tersebut hendaklah dipergunakan bagi tujuan-tujuan yang ditetapkan di dalam Anggaran Pembangunan Tambahan, 1980 itu".

Tuan Speaker, usul ini ialah untuk mematuhi keperluan di sisi undang-undang mengikut Seksyen 4(2) Akta Kumpulanwang Pembangunan, 1966 sepertimana yang terpakai kepada Negeri mengikut Seksyen 3, Akta yang sama. Usul ini bertujuan untuk meminta kelulusan Dewan ini bagi membelanjakan wang berjumlah \$188,000.00 sahaja bagi Projek Pembangunan Negeri yang mana butir-butir selanjutnya adalah dibentangkan dalam Dewan ini sebagai Risalah Nombor 10 Tahun 1980 bersama-sama dengan huraiananya.

Tuan Speaker, jumlah tambahan sebanyak \$188,000.00 ini akan diperuntukkan kepada Jabatan Hutan untuk menyambung projek bagi mengadakan tempat-tempat pemandangan indah dan rekreasi di Teluk Bahang dengan perhatian khas diberi terhadap pembinaan Muzium Perhutanan di Arboretum.

Seperti yang telah saya nyatakan dahulu, adalah perlu bagi kita berusaha sedaya upaya untuk mematuhi keperluan-keperluan Majlis Perhutanan Negara bagi melindungi kawasan hutan di negeri kita dan juga mengadakan kemudahan-kemudahan rekreasi yang lebih baik bagi rakyat kita serta membangunkan tempat yang permai yang mampu menarik pelancong-pelancong tempatan dan antarabangsa.

Projek di Teluk Bahang ini akan membolehkan penyelidikan saintifik dijalankan selanjutnya atas tanam-tanaman dan binatang-binatang di kawasan ini untuk faedah generasi-generasi Malaysia kira yang akan datang. Kawasan ini akan disediakan juga dengan kemudahan-kemudahan masa lapang dan rekreasi yang akan me-

ninggikan lagi mutu hidup rakyat di negeri kita. Kerja-kerja membina Mu-
zium Perhutanan sedang berjalan dan
projek ini dijangka siap pada awal
tahun hadapan. Projek ini apabila siap
nantinya, akan memberikan peluang yang
lebih baik kepada orang ramai untuk
mengetahui dengan lebih banyak lagi
mengenai kegunaan perhutanan dan
keperluan Hutan Simpanan sebagai
harta yang berharga kepada negeri kita.

Dengan gaya pembangunan bandar
dewasa ini maka adalah lebih mustahak
untuk menentukan supaya jalanraya-
jalanraya di bandar-bandar ditanam
dengan pokok-pokok, rimbun untuk
mewujudkan suasana hidup yang lebih
tenang. Dalam hubungan ini maka
Jabatan Hutan akan juga membantu
agensi-agensi yang berkenaan untuk
menyediakan benih-benih pokok bagi
mencapai maksud untuk mengin-
dahkan kawasan-kawasan bandar kita
secara keseluruhan.

Tuan Speaker, saya mohon men-
cadangkan.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG
(DR. ONG HEAN TEE):

Datuk Speaker, saya menyokong usul
itu.

TUAN SPEAKER:

Ada apa-apa perbahasan?

**Soalan dikemukakan dan usul diper-
setujui.**

**(B) Usul daripada Yang Amat Berhor-
mat Ketua Menteri**

Anggaran Pembangunan 1981

KETUA MENTERI:

Datuk Speaker, saya mohon men-
cadangkan:—

“Bahawa Dewan ini meluluskan perbelan-
jaan sebanyak \$96,586,330.00 yang tertun-
juk di dalam Anggaran Pembangunan
1981, yang dibentangkan sebagai Risalat
Dewan Undangan Negeri Bil. 12 Tahun
1980 dan menetapkan bahawa jumlah wang
tersebut hendaklah dipergunakan bagi
tujuan-tujuan yang ditetapkan di dalam
Anggaran Pembangunan 1981 itu”.

Tuan Speaker, Usul ini bertujuan
meminta kuasa Dewan Undangan Ne-
geri untuk membelanjakan sejumlah
\$96,586,330.00 mengikut kehendak
Seksyen 4(1) Akta Pembangunan, 1966,
seperti terpakai kepada Negeri Pulau
Pinang di bawah Seksyen 9, Akta yang
sama.

Sebelum saya menyentuh butir-butir
lanjut mengenai Anggaran Pembangu-
nan ini, adalah perlu bagi semua Ahli-
Ahli Yang Berhormat Dewan ini me-
mahami bahawa Rancangan Malaysia
Keempat akan terus melaksanakan
objektif-objektif Dasar Ekonomi Baru:

- (i) Untuk menghapuskan kemiskinan
tanpa mengira kaum,
- (ii) untuk menyusun semula masyarakat.

Tuan Speaker, untuk memahami stra-
tegi keseluruhannya, Ahli-Ahli Yang
Berhormat hendaklah sedar bahawa
Rancangan Malaysia Keempat ini akan
melancarkan Peringkat Ketiga Dasar
Ekonomi Baru untuk mencapai matla-
mat-matlamat yang telahpun ditetapkan
bagi tempoh rancangan tersebut, iaitu
dari Tahun 1970 hingga Tahun 1980.
Dalam hubungan ini, Pulau Pinang
telah mencapai kejayaan yang besar
dalam usaha-usaha kita untuk menca-
pai perindustrian desa. Kita sudah
mengatasi masalah utama sepuluh ta-
hun yang lampau, iaitu untuk men-
dapatkan pekerjaan bagi sektor peng-
angguran yang besar di antara pen-
duduk-penduduk kita. Kita telah
menyelesaikan secara besar masalah-
masalah pengangguran dalam Negeri.
Kita telah dapat mencapai tempo eko-
nomi yang pesat melalui pelaksanaan
perindustrian desa dengan menitik-
beratkan perusahaan-perusahaan yang
bercorak eksport yang memerlukan bi-
langan pekerja-pekerja banyak ber-
tempat di Zon-Zon Perdagangan Bebas.

Kita telah dapat berbuat demikian
bukan sahaja kerana Dasar Kerajaan
adalah betul dan dilaksanakan dengan
tegasnya, tetapi juga kerana rakyat di
Negeri ini menerima baik cabaran-

cabaran yang dihadapi mereka dan memberi sokongan sepenuhnya kepada kepimpinan Kerajaan. Mutu pemikiran yang tinggi serta kebolehan rakyat kita, terutama sekali pekerja-pekerja kita, adalah memberi keyakinan kepada kita bahawa kita akan mencapai masa depan yang cerah untuk semua rakyat.

Tuan Speaker, perbelanjaan pembangunan bagi Tahun 1981 memulakan satu fasa baru dalam usaha-usaha Kerajaan untuk menjam'in suatu masa depan yang lebih baik untuk rakyat kita dan mewujudkan satu masyarakat yang adil dan saksama untuk semua. Kerajaan Negeri akan sentiasa mengingatkan dari tentang keperluan tertentu bagi memastikan penlibatan dan kemajuan ekonomi Bumiputra. Penubuhan Unit Penyertaan Bumiputra untuk mengkaji masalah-masalah Bumiputra di dalam Negeri akan menjam'inkan bahawa dalam semua pembangunan yang akan dilaksanakan di bawah Rancangan Malaysia Keempat di Negeri Pulau Pinang, Kerajaan tidak akan sedikitpun berpaling dari tanggungjawabnya yang menyeluruh untuk mengatasi masalah-masalah yang dihadapi oleh Bumiputra dalam Negeri kita sementara menjam'inkan pembangunan sosio-ekonomi dalam Negeri yang akan mengujudkan satu masyarakat lebih bahagia dan lebih makmur untuk semua rakyat di Pulau Pinang.

Kita mesti mengkaji peruntukan-peruntukan dalam Anggaran Pembangunan Tahun 1981 di dalam keseluruhan konteks yang saya nyatakan tadi. Kita mesti menilai bahawa Anggaran Tahun 1981 akan membawa Rancangan Malaysia Ketiga ke suatu penutup serta menyediakan melancarkan kita ke dalam suatu dekad masa depan mengikut objektif-objektif penting dalam Rancangan Malaysia Keempat.

Anggaran Pembangunan bagi Tahun 1981 memperuntukkan kekurangan sebanyak \$19,898,740.00. Apabila kita menimbangkan cadangan kekurangan ini dalam konteks anggaran perbelanjaan yang besar berjumlah \$96,586,330.00

untuk pembangunan dalam tahun 1981, Ahli-Ahli Yang Berhormat akan menyedari bahawa Kerajaan Negeri adalah yakin bahawa kita akan mengekalkan kepesatan dan kemaraan usaha-usaha pembangunan kita dalam Tahun 1981 dan kita akan berjaya untuk mengawal perbelanjaan peruntukan-peruntukan wang ini mengikut suatu cara yang akan membolehkan kita mencapai faedah yang maks'ima untuk setiap ringgit yang dibelanjakan.

Tuan Speaker, sumbangan Kerajaan Negeri kepada Anggaran Pembangunan untuk Tahun 1981 akan berjumlah \$45,306,330.00. Punca-punca pendapatan lain yang dianggarkan bagi membiayai projek-projek pembangunan dalam Tahun 1981 yang berjumlah \$51,280,000.00 telahpun dikemukakan kepada Unit Perancang Ekonomi, Jabatan Perdana Menteri untuk kelulusan oleh Kerajaan Persekutuan bagi mendapatkan pinjaman-pinjaman yang akan ditandatangani oleh Kerajaan Negeri atau Agensi-Agensi Kerajaan Negeri.

Saya ingin mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Persekutuan atas sokongan yang telah diberi kepada Negeri Pulau Pinang terhadap permohonan kita untuk mendapatkan pinjaman-pinjaman di masa-masa yang lepas. Ahli-Ahli Yang Berhormat hendaklah sedar tentang hakikat bahawa kerjasama rapat di antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Persekutuan telah membolehkan kita sedia bersetuju atas berbagai-bagai projek pembangunan dalam Negeri kita. Namun begitu, pada kesudahannya, keupayaan Negeri untuk menemui pembayaran balik pinjaman-pinjamanlah yang akan menentukan keteguhan kredit Negeri.

Satu daripada rancangan yang penting bagi Kerajaan dalam pembangunan ialah dalam bidang perumahan dan program kita untuk menyediakan perumahan murah perlu diselaraskan dengan program perumahan Kerajaan Persekutuan. Kita akan pandang ke hadapan

untuk mencapai program perumahan murah yang lebih melalui kerjasama yang lebih berkesan melalui kerjasama yang baik yang telahpun dijalinakan di antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Persekutuan.

Di bawah Maksud Pembangunan 101 — Butiran 39, peruntukan sejumlah \$1,000,000.00 disediakan bagi Tahun 1981 untuk penambakan tanah. Di bawah Rancangan Malaysia Keempat, Kerajaan Negeri merancang untuk menambak kawasan-kawasan tepi laut bagi mengadakan sebuah bank tanah dalam negeri untuk projek-projek pembangunan masa depan bagi jangka masa yang lebih panjang. Kerajaan Negeri bercadang hendak menambak tanah-tanah sedemikian di Tanjung Tokong, di Pantai Timur Pulau Pinang dari Pengkalan Weld ke Batu Maung dan di Middle ke Bank serta di Pantai Barat Seberang Perai dari Kuala Muda ke Butterworth dan dari Sungai Perai sehingga ke Sungai Jawi di Seberang Perai Selatan. Projek Menambak Tanah ialah satu projek jangka panjang dan ianya diramalkan dapat menghasilkan lebih daripada 8,000 ekar tanah kepada Negeri. Apa yang dicadangkan sekarang ialah untuk memulakan projek ini dalam Tahun 1981.

Tuan Speaker, sekarang saya ingin menyentuh peruntukan bagi infrastruktur asas dan perkhidmatan-perkhidmatan yang sangat diperlukan bukan sahaja bagi pembangunan selanjutnya, akan tetapi juga untuk menemui keperluan-keperluan asas rakyat kita. Sejumlah \$10,000,000.00 adalah diperuntukkan sebagai pinjaman kepada Pihak Berkuasa Air. Rancangan Pembangunan Pihak Berkuasa Air adalah untuk menentukan supaya terdapat bekalan air yang mencukupi di dalam negeri bagi masa dua puluh tahun yang akan datang, dan untuk memperbaiki sistem pengedaran air sekarang di dalam negeri yang ada hubungan dengan perlaksanaan Kedua.

Dua hari jabatan-jabatan terpenting negeri yang memberikan perkhidmatan-

perkhidmatan infrastruktur terutamanya kepada kawasan-kawasan luar bandar ialah Jabatan Kerja Raya dan Jabatan Parit dan Taliair. Tuan Speaker kedua-dua jabatan ini akan diperuntukkan dengan wang sejumlah \$29,255,410.00 untuk projek-projek pembangunan bagi tahun 1981. Pulau Pinang adalah mempunyai satu daripada sistem jalan-jalan luar bandar yang terbaik sekali di negara ini. Kerajaan, bagaimanapun, bertujuan untuk terus memperbaiki jalan-jalannya. Jalan-jalan yang ada sekarang sedang diperbaiki dan jalan-jalan yang baru sedang dirancangan. Kerajaan akan melaksanakan dengan giatnya kerja-kerja memperbaiki infrastruktur yang sedia ada untuk menentukan faedah-faedah yang maksima kepada penduduk-penduduk khususnya di luar bandar.

Untuk menemui tambahan kehendak bagi kemudahan-kemudahan infrastruktur yang lebih baik, Kerajaan Negeri Pulau Pinang akan membekalkan wang sebanyak \$17,104,970.00 di dalam Anggaran Pembangunan Negeri bagi Tahun 1981 untuk pembinaan jalan-jalan baru serta juga jalan-jalan luar bandar dan jambatan-jambatan. Jalan-jalan luar bandar dan jambatan-jambatan akan memberi faedah secara langsung kepada penduduk-penduduk luar bandar di Negeri Pulau Pinang.

Dengan penyiapan rancangan jalan-jalan luar bandar dalam tempoh yang dirancangan, adalah dijangka bahawa lebih kurang 78 batu jalan-jalan baru akan ditambahkan ke dalam senarai jalan-jalan negeri, sambil lebih kurang 22 batu jalan-jalan tanah akan diperbaiki dan dinaikkan tarafnya supaya dapat memberi kemudahan-kemudahan infrastruktur yang lebih besar kepada penduduk-penduduk luar bandar di negeri ini.

Di samping itu, Kerajaan Negeri akan menyediakan wang sebanyak \$3.39 juta untuk memperbaiki dan meninggikan taraf jalan-jalan Kerajaan Negeri yang sedia ada yang berjumlah 11.03 batu bagi menemui tambahan bebanan lalu-

lintas. Sek'im-sekim pembaikan ini akan meliputi pembinaan lorong-lorong perhentian bas, meluaskan jambatan-jambatan/pembetong-pembetong dan pembinaan parit-parit konkrit di tepi jalan.

Tuan Speaker, peruntukan sebanyak \$1 juta telah dimasukkan bagi Projek Jalan Bukit Bendera yang akan bermula dari satu tempat di jalan baru Balik Pulau — Ayer Itam/Jalan Relau dan menuju ke arah Barat Laut supaya bersambung dengan Bukit Bendera sebelah atas dekat dengan Empangan Bukit Harimau (Tiger Hill Reservoir). Projek ini mempunyai potensi pelancungan yang tinggi dan memberi perkhidmatan sebagai jalan alternatif masuk ke Bukit Bendera di samping keretapi bukit yang ada sekarang.

Kerajaan Negeri telah memasukkan satu peruntukan berjumlah \$3.05 juta untuk pembaikan bangunan-bangunan dan pejabat-pejabat Kerajaan. Dua buah bangunan pejabat baru Kerajaan sedang dirancang, sebuah di Bukit Mertajam dan sebuah lagi di Balik Pulau.

Peruntukan sebanyak \$4,174,010.00 telah disediakan dalam Anggaran Pembangunan 1981 bagi Jabatan Parit dan Tali air untuk melaksanakan 25 projek. 8 daripada 10 projek imbuhan balik Persekutuan dijangka dapat disiapkan dalam tahun 1981. Ampang Jajar Sungai Perai yang dijangka siap dalam tahun 1981 akan menyediakan sebuah jambatan yang merintang Sungai Perai, menggantikan jambatan Permatang Pauh. Penyediaan struktur Ampang Jajar ini akan dapat memperbaiki lagi saliran terhadap tanah-tanah paya seluas 1,670 ekar tanah kelapa dan beberapa tanah bendang. Dengan siapnya Rancangan Sungai Tembus dalam tahun 1981, maka ianya akan memperbaiki lagi keadaan saliran tanah pertanian seluas 11,300 ekar di Seberang Perai Utara. Projek Sungai Burong, lagi satu projek di Seberang Perai Selatan sedang dilaksanakan dan dijangka siap dalam tahun 1982. Seluas lebih kurang 135 ekar tanah paya akan dipulihkan dan kem-

bali kepada Kerajaan negeri untuk projek-projek pertanian.

Jabatan Pertanian sedang menumpukan usaha-usaha sepenuhnya untuk menaikkan taraf hidup rakyat kita di sektor luar bandar. Jabatan ini akan menjalankan aktiviti-aktiviti selanjutnya untuk menambahkan pengeluaran makanan di Pulau Pinang. Dalam tahun 1981, Anggaran Pembangunan untuk Jabatan ini berjumlah \$1,156,820.00 dan jumlah ini, jika dibandingkan dengan peruntukan sebanyak \$641,620,000.00 untuk tahun 1980 menunjukkan tambahan sebanyak \$515,200.00 atau kenaikan sebanyak 80.2%. Tuan Speaker, Jabatan Pertanian telah diberi peranan yang lebih besar dan lebih penting untuk dimainkan di permulaan Rancangan Malaysia Keempat. Pada umumnya, projek-projek untuk tahun 1981 adalah sama seperti projek-projek Rancangan Malaysia Ketiga, semuanya bertujuan ke arah mencapai matlamat-matlamat Dasar Ekonomi Baru. Walau bagaimanapun, projek-projek tahun 1981 disesuaikan semula untuk meluaskan lingkungan dan liputannya agar lebih berkesan dan mengujudkan satu tekanan yang lebih berat terhadap pembangunan pertanian kita.

Bagi memperkukuhkan lagi Perkhidmatan Pembangunan Pertanian, sejumlah \$233,800.00 diperuntukkan bagi tahun 1981 berbanding dengan peruntukan tahun 1980 sebanyak \$57,600.00. Daripada jumlah ini sebanyak \$126,000.00 diperuntukkan bagi memperbaiki lagi semua Stesyen Pertanian dan Pusat-pusat Latihan yang sedia ada. Di samping itu pula \$73,800.00 diperuntukkan bagi memperbaiki dan memperkukuhkan Perkhidmatan Perkembangan, seperti penyediaan tambahan alat-alat pandang dengar (audio-visual aids) dan lain-lain peralatan perkembangan. Sebanyak \$34,000.00 lagi akan dibelanjakan untuk kawalan serangga musuh dan kawasan tikus. Satu Unit Pengawasan Serangga yang berkesan sedang ditubuhkan di seluruh Negeri untuk memberi pengawasan yang cepat

dan berkesan bagi kedudukan serangga dan tikus setiap masa.

Pusat Pertanian baru di Relau yang akan menjadi satu Pusat Pertanian Latihan Demonstrasi tambahan yang bersifat moden dan dinamis diberi peruntukan sejumlah \$650,000.00. Perkhidmatan perkembangan dalam negeri akan diperkukuhkan lagi melalui Sistem 2L (Sistem Latihan dan Lawatan), iaitu dalam proses untuk dilaksanakan di mana seorang Juruteknik Pertanian akan akhirnya berkhidmat untuk 700 hingga 800 keluarga tani sahaja berbanding dengan 1200 — 1300 keluarga tani seperti sekarang.

Tuan Speaker, subsidi-subsidi untuk membantu petani-petani untuk mengatasi kos pengeluaran yang tinggi serta penggunaan tanah dengan lebih banyak lagi dalam bentuk bahan-bahan tanaman, baja, racun dan sebagainya untuk tanaman sayur-sayuran, buah-buahan, orkid dan lain-lain tanaman akan diteruskan. Di bawah sekim subsidi sayuran-sayuran, para petani akan dibantu untuk mencebur dalam perniagaan yang lebih besar.

Selaras dengan dasar memperbagai-tan tanaman, pembangunan dan perdagangan orkid adalah sedang diperkukuhkan lagi. Orkid ialah satu tanaman jangka pendek pekebun-pekebun kecil untuk membantu menambahkan pendapatan kebun mereka dan ianya juga adalah potensi pertukaran matawang asing. Bagi tujuan sekim ini sejumlah \$84,010.00 akan dibelanjakan untuk memajukan lagi, memperbaiki dan meningkatkan mutu pengeluaran bahan yang berkualiti untuk pasaran dan kerja kultura-tissu.

Tuan Speaker, sejajar dengan objektif penggunaan tanah dengan maksima, pemulihan tanah dan memperbaiki tanaman, sejumlah \$100,000.00 dibekalkan untuk projek-projek khas. Daripada peruntukan ini 60% akan dibelanjakan untuk memulihkan tanah-tanah yang terbiar di Negeri ini dan 20% akan diperuntukkan untuk kerja-kerja 'hydroponik' dan yang bakinya akan

digunakan untuk percubaan dan perhatian tanaman-tanaman jenis baru dan sistem penanaman di kawasan-kawasan yang mempunyai masalah.

Tuan Speaker, jabatan Haiwan telah diperuntukkan sebanyak \$399,030.00 bagi projek-projek pembangunannya dalam tahun 1981. Kemajuan perindustrian ayam berjalan dengan memuaskan pada tahun 1980 dan akan terus meningkat kejayaannya pada tahun 1980 dan akan terus meningkat kejayaannya pada tahun hadapan. Jabatan ini akan menambah import anak ayam baka dari lain-lain negara untuk membekalkan anak-anak ayam bermutu bagi memenuhi permintaan-permintaan tempatan dan keperluan negeri-negeri jiran kita.

Pemberitan kambing peranakan tempatan mengikut Sistem Pawah tidak memberi hasil-hasil yang memuaskan bukan hanya di Negeri Pulau Pinang sahaja tetapi juga bagi seluruh negara. Dalam tahun 1981, adalah dicadangkan untuk memelihara kambing biri-biri tempatan dengan kambing biri-biri jantan yang diimport secara kecil. Jika berjaya, maka sekim ini akan diperkenalkan secara besar-besaran untuk menurunkan kekurangan daging kambing di Negeri Pulau Pinang.

Pemberian anak-anak ayam adalah didapati sangat popular di antara rakyat di kawasan-kawasan luar bandar di mana paras pendapatan adalah rendah. Projek ini akan terus memberi protin daging yang kurang dalam makanan rakyat yang miskin tanpa perbelanjaan tambahan ke atas mereka.

Di bawah peruntukan bagi Kebun Bunga, tiga projek pembangunan yang besar akan dilaksanakan di bawah Rancangan Malaysia Keempat dengan memperluaskan kawasannya, mengindah semula dan memperbaiki kecantikan yang ada seperti '*Landscape Formal Garden*' dan memperbaiki kemudahan-kemudahan di sekitar kawasannya. Projek-projek ini dirancang dengan tujuan membolehkan Kebun Bunga memainkan peranan penting da-

lam melaksanakan konsep Kerajaan Negeri untuk mengekalkan kecantikan semulajadi Pulau Pinang iaitu "Pulau Mutiara Timur". Projek-projek ini dijadualkan untuk pelaksanaan dalam tempoh lima tahun di bawah Rancangan Malaysia Keempat dengan jumlah peruntukan yang dicadangkan sebanyak \$755,000.00.

Projek pembangunan dan kemajuan kemudahan di Kebun Bunga telah diberi dayausaha dan dirancangan dengan bantuan Pejabat Perancang Bandar dan Desa yang bertujuan menyediakan lebih banyak lagi kemudahan dan '*landscape features*' untuk kegunaan orang ramai. Di bawah projek ini, peruntukan akan dibuat bagi menambah tempat letak kereta, meja-meja perkelahan dan bangku, lampu-lampu jalan, tong-tong sampah serta bangku-bangku yang akan diletakkan mengikut kawasan-kawasan tertentu yang dirancangan.

Projek bagi perluasan dan kemajuan untuk kemudahan-kemudahan Perkebunan dan Botani adalah dicadangkan untuk perlaksanaannya dalam tahun 1981 membolehkan Kebun Bunga menjalankan program-program untuk memperluas dan menambahkan peranannya sebagai jabatan teknikal untuk tujuan-tujuan Perkebunan dan Botani.

Kerajaan Negeri telah menguntukkan tanah seluas 15 ekar di Bukit Chenana berdekatan dengan Kebun Bunga sebagai sebahagian dari program perluasannya. Pembangunan bagi tambahan seluas 15 ekar ini akan dilakukan berperingkat-peringkat dan ini memerlukan sistem dan pendekat an rancangan dengan wang yang mencukupi serta alat-alatan agar faedah-faedah yang maksima dapat diperolehi darinya.

Pada masa yang sama, kemudahan-kemudahan untuk seksyen Perkebunan dan Botani akan dimajukan. Rumah-rumah pokok dan pagar-pegar keselamatan akan didirikan bagi membolehkan Kebun Bunga menambahkan pungutan pokok-pokok '*species*' dan pengeluaran pokok-pokok untuk jualan serta juga untuk pameran dengan kenaa n sewa.

Aktiviti-aktiviti lain yang akan dijalankan di bawah projek ini ialah membina serta mengindahkan semula keindahan '*landscape features*' seperti '*Sunken Garden*', '*Formal Garden*' dan '*Pergola*'. Usaha juga akan dibuat untuk menambahkan pungutan pelbagai contoh pokok serta mengenalkan jenis baru penanaman dan perhatian.

Tuan Speaker, peruntukan berjumlah \$1,520,000.00 disediakan di bawah Rancangan Malaysia Keempat untuk hutan yang mana \$320,000.00 daripadanya akan dibelanjakan dalam tahun 1981.

Perkhidmatan Jabatan Hutan akan ditumpukan ke atas rekreasi dan masa lapang dan kawasan rekreasi yang sedia ada perlu diperbesar dan diselenggarakan. Di samping peranan perlindungan dan pengekal an alam sekeliling yang dijagakan oleh Jabatan Hutan, kawasan-kawasan hutan juga adalah sumber bekalan air untuk menemui keperluan penduduk-penduduk. Arboretum adalah menjadi sebuah pusat penyelidikan untuk saintis-saintis dan penuntut-penuntut dari berbagai institusi untuk menjalankan kajian-kajian yang berkaitan dengan tumbuhan-tumbuhan dan hidup-hidupan liar terutamanya dari segi mengekalkan ekologi hutan kita. Sebuah Muzium Perhutanan untuk mempamerkan bahan-bahan pengeluaran hutan sedang dibina di Telok Bahang untuk menarik lebih ramai lagi pelancung ke kawasan-kawasan perhutanan.

Dengan gaya pembangunan bandar dewasa ini maka adalah sangat perlu untuk memastikan supaya jalanraya-jalanraya di bandar-bandar ditanam dengan pokok-pokok rimbun untuk menentukan dalam sekeliling yang baik. Dalam hubungan ini maka Jabatan Hutan akan juga membantu agensi-agensi yang berkenaan untuk menyediakan benih-benih pokok bagi mencapai tujuan ini.

Satu rancangan besar Jabatan Hutan, Pulau Pinang ialah Rancangan Rimba Rekreasi. Projek ini bertujuan mewujudkan satu Pusat Rimba Rekreasi untuk pelancung tempatan dan antarabangsa. Projek ini adalah sambungan projek yang dijalankan dalam Rancangan Malaysia

ketiga. Selain daripada menanam dan menyenggara kawasan kawasan rekreasi, sebuah Muzium Perhutanan juga sedang dibina dan dijangka akan dibuka kepada orang ramai dalam tahun 1981.

Rakyat Negeri Pulau Pinang telah memberi mandat yang sangat kuat kepada Kerajaan untuk menjadikan Negeri ini sebagai sebuah negeri yang lebih bahagia dan lebih makmur serta mengujudkan satu masyarakat yang adil dan saksama untuk semua. Kerajaan berazam untuk memenuhi ikrar-ikrarnya kepada rakyat dan kita yakin melalui perlaksanaan rancangan-rancangan pembangunan dengan cermat yang selaras dengan Dasar Ekonomi Baru, kita akan membawa satu pembangunan sosio-ekonomi yang lebih baik untuk faedah rakyat Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, saya ingin mengucapkan terima kasih kepada kakitangan-kakitangan Kerajaan sama ada mereka berada di Persekutuan atau Negeri atau badan-badan berkanun kerana menunjukkan satu semangat dedikasi yang kuat terhadap kerja-kerja mereka. Dalam konteks ini, saya ingin sekali lagi menyeru mereka supaya bekerja dengan lebih kuat lagi dan memberi perkhidmatan yang lebih cekap dan lebih bersopan santun untuk rakyat kita. Mereka mesti menyelaras dengan berkesan akan tugas-tugas mereka dan kerja bersama-sama untuk mencapai hasil yang maksimum dalam perlaksanaan projek-projek pembangunan di bawah Rancangan Malaysia Keempat yang akan datang ini.

Tuan Speaker, Anggaran-Anggaran Pembangunan Tahun 1981 jelas menunjukkan asas yang luas bagi kemaraan kita ke hadapan ke dalam dekad tahun lapan puluhan. Kita akan melancarkan projek-projek Rancangan Malaysia Keempat dengan bertenaga dan dengan keyakinan. Saya percaya bahawa rakyat akan terus menyokong Kerajaan kerana rekod prestasi kita yang membawa pembangunan sosio-ekonomi yang lebih besar di Pulau Pinang. Saya menyeru Ahli-Ahli yang Berhormat Dewan ini supaya menyokong usul saya.

Tuan Speaker, saya mohon mencan-

DAULAT KAWASAN SUNGAI NIBONG
(TAN CHONG TEIK).

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.30 pagi.

Dewan disambung semula pada jam 12.10 tengahari.

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian. Dewan disambung semula.

AHLI KAWASAN BAYAN LEPAS (DATUK KHALID AHMAD BIN SULAIMAN):

Mengikut keputusan yang dibuat oleh Tuan Speaker sebentar tadi untuk menangguhkan Rang Undang-Undang Perbekalan (1980), 1981 saya bercadang kita tangguhkan persidangan Dewan ini sehingga 2.30 petang untuk membahaskan Rang Undang-Undang Perbekalan (1980) 1981 dan selepas itu kita dapat bahaskan usul yang dibawa oleh Y.A.B. Ketua Menteri.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Saya sokong.
(10 orang Ahli-Ahli bangun untuk menyokong).

Soalan dikemukakan dan usul diperseutujui.

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Berhormat sekalian, pada jam 1.30 tengahari kita akan mengadakan makan tengahari di dewan makan dan sekarang Dewan ditangguhkan sehingga 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 12.13 tengahari.

Dewan disambung semula pada jam 2.30 petang.

TUAN SPEAKER:

Dewan disambung semula dengan perbahasan mengenai Rang Undang-Undang.

Ahli-Ahli Yang Berhormat yang ingin mengambil bahagian dalam perbahasan dipersilakan.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tuan Speaker, pada tiap-tiap tahun Negeri Pulau Pinang menghadapi kekurangan yang berjuta-juta ringgit dan Kerajaan Negeri dikehendaki mendapat bantuan daripada Kerajaan Persekutuan. Akan tetapi kami berasa adalah tanggungjawab dan kewajipan Kerajaan Pusat untuk membilayai kekurangan wang yang di hadapi oleh setiap negeri.

Haruslah diperhatikan bahawa kebanyakan daripada pendapatan Kerajaan Pusat adalah diterima dari Cukai Pendapatan dan lain-lain kutipan iaitu kutipan-kutipan daripada setiap negeri. Jadi amatlah tidak adil bagi suatu Kerajaan Negeri untuk melaksanakan projek-projek dan mendapat keuntungan besar bagi menampung segala kekurangan yang di samping itu mengorbankan orang ramai, misalnya harga yang dikehendaki bagi rumah-rumah kos rendah PDC yang sebenarnya tidak rendah. Telah dimaklumkan bahawa PDC telah membuat keuntungan yang besar dalam sekim-sekim rumah kos rendahnya dan ini telah menggalakkan dasar Kerajaan untuk menggalakkan pemilihan rumah-rumah oleh kaum-kaum yang berpendapatan rendah.

Tuan Speaker, saya hendak merujuk kepada ucapan Y.A.B. Ketua Menteri yang berbunyi beg ini (Muka 3 No.7):

"Rundingan-rundingan sedang dijalankan di antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Persekutuan tentang bagaimana pendahuluan-pendahuluan ini akan diselesaikan oleh Kerajaan Negeri. Sudah tentu kita berharap bahawa Kerajaan Persekutuan akan dapat mencari satu jalan keluar daripada sekatan Perlembagaan sekarang supaya menganggapkan pendahuluan ini bukan secara pinjaman tetapi sebagai pemberian kepada Kerajaan Negeri".

Saya harap Kerajaan Negeri Pulau Pinang boleh mendapat sokongan dari Kerajaan Persekutuan dan saya harap pindaan Perlembagaan ini akan dijalankan pada mesyuarat yang akan datang.

Tuan Speaker, perhatian lebih haruslah diberikan kepada urusan pihak-pihak berkuasa tempatan, organisasi

organisasi kebajikan dan dermawan. Di bawah pihak-pihak berkuasa tempatan amatlah disesalkan bahawa segala sistem kenderaan di Bandaraya Georgetown adalah dalam keadaan kekecuaan — saman-saman yang tersilap telah dikeluarkan kepada si pemandu tanpa sebarang kesalahan mereka akan tetapi disebabkan oleh pentadbiran yang kurang cekap. Jadi saya bercadang supaya jentera ini dikaji semula bagi membasmi kan keadaan yang tidak diingini ini. Sebagai Penasihat, Jepun masih belum dapat mengeluarkan laporan mengenai sistem trafik baru yang dicadangkan. Orang awam di Bandaraya Georgetown telah menanti-nanti perlaksanaan sistem baru ini dan kalau dilambatkan atau dibiarkan berpanjangan masalah-masalah trafik akan kian bertambah.

Tuan Speaker, kebanyakan pasar-pasar di sekitar Bandaraya Georgetown memerlukan pembetulan dan perubahan, misalnya sebuah pasar yang terletak di Jalan Kuantan memerlukan perhatian serta-merta yang menghendaki pertambahan di sebelah belakang bangunan ini. Memandang kepada pertambahan bilangan sekim-sekim perumahan yang baru ujud, lebih banyak pasar-pasar baru haruslah dibina bagi membekalkan keperluan orang ramai. Sebuah pasar di Jalan Green Lane yang dicadangkan masih belum dibina dan kelambatan yang dipanjangkan ini akan menimbulkan lebih penderitaan kepada suri-suri rumah tangga yang tinggal di sekitar kawasan tersebut.

Tuan Speaker, lorong-lorong belakang jalan dan lorong-lorong tepi jalan sering tidak diperbaiki dan tidak ditarikan. Ianya juga tidak dipasangkan atau diungkapkan dengan cahaya lampu. Akibatnya, masalah-masalah seperti perbuatan pemerasan dan rompakan sering berlaku, lorong-lorong yang gelap gelita ini juga sering menjadi tempat tumpuan bagi penagih-penagih dadah. Juga harus dikaikan bahawa pada masa sekarang ini lorong ini lebih digunak an oleh orang ramai disebabkan oleh pertambahan trafik di jalan-jalan

raya dan tambahan pula di kawasan sekitar bandaraya lorong-lorong kecil ini selalu digunakan oleh kanak-kanak sebagai tempat permainan. Memandangkan kepada situasi ini, adalah mustahak supaya lorong-lorong ini diperbaiki dari masa ke semasa.

Berkenaan dengan pemasangan lampu di sekitar Bandaraya ini, ia tidak dapat dibandingkan dengan lain-lain bandar seperti Ipoh dan Kuala Lumpur. Kebanyakan lampu-lampu jalanraya adalah sudah ketinggalan zaman dan lampu-lampu yang amat kurang terang masih digunakan. Langkah-langkah haruslah diambil bagi membuat perubahan dan pemasangan lampu yang lebih moden dan terang benderang harus dibuat.

Memandangkan kekurangan rumah-rumah yang ujud di Pulau Pinang, penderitaan yang tidak berpatutan dan ugutan-ugutan tidak harus dikenakan kepada orangramai yang tinggal di tanah-tanah Majlis dan Kerajaan Negeri. Hal yang demikian telah dibawa kepada perhatian kami bahawa Kerajaan Negeri telah memaksa orang-orang ini menandatangani satu surat perjanjian yang tidak saksama dan si penduduk yang enggan menandatangani diugut supaya rumah-rumah mereka diroboh kerana dianggap rumah ini ialah rumah haram. Bagaimanakah rumah-rumah ini boleh digelar rumah haram apabila ianya telah dibina pada waktu sebelum peperangan dan setelah peperangan dan sebelum keujudan Majlis Perbandaran? Saya telah diberitahu bahawa kebanyakan tanah-tanah ini hanya dimiliki oleh Majlis ini pada talun enam-puluhan, tambahan pula ditetapkan dalam kontrak bahawa tiada gantirugi akan diberi kepada si penghuni apabila Majlis memerlukan tanah ini dan satu tahun notis akan diberi bagi merobohkan rumah-rumah ini. DAP berasa pihak berkuasa yang berkenaan telah menyalahgunakan kuasa mereka secara tidak berperikemanusiaan.

Tuan Speaker, peruntukan-peruntukan yang diberikan kepada Ja-

batan-Jabatan Kebajikan Masyarakat seringnya berjumlah kecil sahaja. Rumah-rumah orang tua memerlukan wang yang lebih banyak bagi menguruskan rumah-rumah tersebut. Kami telah diberi tahu bahawa kebanyakan rumah-rumah ini menghadapi kekurangan makanan dan kain-baju. Tambahan pula kebanyakan penghuni dalam rumah ini telah mengadu bahawa keadaan di rumah-rumah itu kurang memuaskan dan menghadapi kekurangan kelengkapan dan juga tempat penginapan. Akibat daripada itu didapati ramai pengemis-pengemis yang berkeliaran di bandaraya dan ini menjadi satu "eyesore" kepada bukan sahaja orang tempatan tetapi juga pelancung. Jadi saya bercadang supaya lebih banyak rumah-rumah ini dibina dan dibekalkan dengan kelengkapan yang lebih memuaskan bagi menempatkan orang-orang yang kurang bernasib baik ini.

Tuan Speaker, saya hendak merujuk kepada ucapan Ketua Menteri, muka surat 9, No. 27:

"..... a cash grant at an average of \$25.00 per month to a family in 1970 has been increased to \$42.00 per month in 1980. With the increase in allocation for 1981 to \$750,000.00, the financial aid will be further increased to an average of \$45.00 a month."

Tuan Speaker, berkenaan dengan ini saya berasa tambahan itu tidak berapa cukup jikalau dibandingkan dengan kenaikan gaji Ahli-Ahli Exco. dan Ahli-Ahli Dewan Undangan Negeri yang berlipat ganda. Saya rasa \$45.00 tidak mencukupi.

TUAN SPEAKER:

Sekarang sudah berapa peratus?

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

80% sekurang-kurangnya bagi tiap-tiap keluarga. Saya harap Majlis Kebajikan ini akan mendapat peruntukan itu.

Iniilah sahaja, terima kasih.

AHLI KAWASAN BUKIT TENGAH (ENCIK LIANG THAU SANG):

Tuan Speaker, saya bangun mengambil kesempatan ini untuk membuat perbahasan tentang Anggaran Perbelanjaan bagi tahun 1981.

Dengan ini saya ingin mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri atas pentingnya satu Anggaran Perbelanjaan yang tidak melibatkan kenaikan cukai dan yang tidak menyusahkan kehidupan rakyat. Nampaknya Anggaran Perbelanjaan bagi tahun 1981 banyak bertambah sekiranya dibandingkan dengan anggaran bagi tahun yang lalu. Jelaslah penambahan ini adalah akibat inflasi dan pengkajian semula gaji bagi pegawai-pegawai Kerajaan. Ini sebenarnya dapat difahami.

Usaha Kerajaan untuk membaiki kehidupan pegawai-pegawai dan membantu mereka menghadapi inflasi patutlah dipuji, akan tetapi, rakyat berhak meminta pegawai-pegawai Kerajaan untuk meningkatkan taraf perkhidmatan dan kecekapan mereka supaya rancangan-rancangan Kerajaan akan dapat mendatangkan faedah kepada rakyat dan dapat dilaksanakan dengan lebih licin dan sempurna serta memelihara nama baik Kerajaan Negeri. Dalam menguruskan dasar Kerajaan, pegawai-pegawai perlulah memahami keadaan sebenarnya dan kesulitan rakyat agar dapat mengatasi masalah-masalah dengan cara yang lebih flexible dan bukan dengan sikap dan cara yang keras kaku. Jelaslah terdapat banyak kesan yang dapat membuktikan sikap keras kaku di kalangan pegawai-pegawai Kerajaan apabila menguruskan masalah-masalah rakyat dan telah mengakibatkan gangguan dan kelambatan dalam pelaksanaan setengah rancangan-rancangan Kerajaan.

Satu daripada contoh yang jelas adalah rancangan pembinaan sebuah sekolah menengah di Ladang Perai, Seberang Perai Tengah. Walaupun masalah yang berkenaan sudah selesai hari ini, akan tetapi pelaksanaan rancangan itu sudah ditangguh selama beberapa ta-

hun. Apa yang menghairankan ialah corak penyelesaian berasaskan kepada permintaan asal dari penduduk-penduduk yang terlibat buat beberapa tahun yang lalu. Kelambatan dan keangguhan rancangan sebenarnya dapat dielakkan sekiranya pegawai-pegawai Kerajaan pada awal-awalnya mengkaji dan memahami masalah-masalah dengan lebih mendalam dan menguruskan dengan cara yang lebih *flexible*.

Tuan Speaker, saya ingin mengingatkan Kerajaan bahawa kelambatan yang saya sebutkan itu juga boleh berlaku dalam rancangan-rancangan Kerajaan yang lain. Rancangan Penang Linkage juga akan melibatkan ramai penduduk-penduduk di beberapa kawasan. Jikalau pihak Kerajaan tidak mengambil inisiatif untuk menempatkan semula penduduk-penduduk yang berkenaan dengan lebih awal lagi, maka rancangan yang penting kepada pembangunan itu akan terganggu juga. Sekiranya perkara ini berlaku, maka tujuan dan matlamat Kerajaan akan terjejas.

Di bawah usaha Kerajaan serta sektor swasta, Taman Chai Leng dan Seberang Jaya di Seberang Perai telah menjadi salah satu kawasan perumahan yang terbesar sekali dalam negeri ini. Kesudahannya bilangan penduduk bertambah dengan berlipat ganda. Untuk meninggikan mutu hidup rakyat, pembekalan kemudahan-kemudahan rekreasi agak penting. Dalam konteks ini inisiatif yang diambil oleh Majlis Perbandaran Seberang Perai untuk menyediakan taman permainan kanak-kanak patutlah dipuji. Walau bagaimanapun, ini tidak mencukupi. Kerajaan sepatutnya membekalkan kemudahan-kemudahan rekreasi kepada orang dewasa juga. Saya memahami kebolehan Kerajaan adalah terhad. Maka penyertaan sektor swasta dalam bidang ini patutlah diberi galakan dan pertolongan.

Tuan Speaker, sebuah panggung wayang di Taman Chai Leng telah siap dibina bertahun-tahun, tetapi akibat ketegasan Dasar Kerajaan, Pawagam

yang sebenarnya boleh berkhidmat kepada rakyat di seluruh kawasan itu khususnya Taman Chai Leng telah terbiar sahaja. Saya berasa keadaan ini sungguh tak adil kepada penduduk-penduduk di kawasan tersebut. Jika Kerajaan boleh mengurus dasar Kerajaan dengan lebih *flexible* maka masalah tentulah dapat dielakkan.

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Tuan Speaker, memandangkan kepada anggaran hasil dan perbelanjaan tahun 1981, didapati bahawa di bawah butir perbelanjaan Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan, jumlah perbelanjaan ialah \$10,386,360.00 yang termasuk \$4,049,900.00 bagi jumlah *emolument* serta \$6,336,360.00 bagi jumlah lain-lain perbelanjaan tidak termasuk *emolument*. Jika kita merujuk kembali kepada anggaran hasil dan perbelanjaan tahun 1980 di bawah butir yang sama, jumlah perbelanjaan adalah \$ 6,070,560.00 pada asalnya tetapi satu tambahan sebanyak \$2,571,170.00 telah dicampurkan iaitu memberi perbelanjaan yang diperuntukkan sebanyak \$8,641,730.00. Ini bermaksud perbelanjaan untuk Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan bagi tahun 1981 telah dinaikkan sebanyak \$1,744,630.00 kalau dibandingkan dengan jumlah tahun 1980. Jadi dengan tambahan perbelanjaan ini kami berharap dengan sejujur hati Jabatan ini akan memberi perkhidmatannya yang lebih memuaskan kepada orang awam kerana perbelanjaan ini adalah dikutip daripada si pembayar cukai.

Berkenaan dengan butir sektor perumahan kos rendah di bawah Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan bagi maksud muka surat 25 — 30 dalam buku belanjawan ini, ia merujuk kepada perbelanjaan yang diperuntukkan dalam tahun 1980. Jumlah bagi perumahan kos rendah, iaitu \$ 225,220.00, telah ditambah pula sebanyak \$43,040.00 iaitu memberi jumlah besar sebanyak \$268,240.00 bagi tahun 1980. Memandangkan kepada per-

belanjaan untuk tahun 1981, jumlah yang diperuntukkan adalah \$ 1,314,610.00. Bila dibandingkan perbelanjaan bagi tahun 1981 dengan tahun 1980, pertambahan sebanyak \$ 1,089,390.00 telah diperuntukkan iaitu pertambahan sebanyak 483 kali kalau dibandingkan dengan tahun 1980.

Bagi sektor perumahan kos rendah, bila dilihat buku belanjawan ini pada maksud 8.1 di bawah butiran perumahan kos rendah, hanya 15 orang ditempatkan; tetapi bagi tahun 1981 bilangan ini telah berlipat ganda dan seramai 240 orang akan ditempatkan di dalam Jabatan ini. Jumlah ini termasuk juga attenden lif seramai 83 orang dan pekerja pejabat atau pion-pion sebanyak 73 orang. Jadi, Tuan Speaker, di kawasan saya ada Rumah Pangsa Kampung Melayu, dan di luar kawasan saya ialah Rifle Range Flats, sedangkan taburan penduduk adalah terbesar sekali di negeri ini. Banyak masalah-masalah masih berlaku di situ seperti masalah penjaja, menempatkan kenderaan, dan keadaan parit-parit yang masih belum dapat diselesaikan.

Satu masalah yang membawa banyak kesusahan kepada penduduk di *constituency* saya ialah lif yang sering dalam keadaan rosak. Telah banyak aduan-aduan dibuat bahawa attenden-attenden yang bekerja di situ selalu tidak menjalankan tugas mereka. Kos penyelenggaraan atau *maintenance* bagi rumah-rumah pangsa ini telah dinaikkan dari \$8.00 — \$10.00 setiap rumah tidak lama dahulu tetapi perkhidmatan yang diterima oleh penghuni di kawasan ini masih tidak diperbaiki dan adalah seperti dahulu — sampah sarap masih berselerak di merata-rata tempat, sampah sarap juga tersekat di langgang-longgang dan keadaan di rumah pangsa adalah menjolok mata dan cat di dindingnya juga telah terkeluar.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri telah memperuntukkan perbelanjaan bagi sektor ini dengan berlipat ganda, dan bila merujuk kepada Buku Belanjawan ini, bilangan attenden-attenden lif pun

telah bertambah. Jadi diharapkan perkhidmatan yang diberi juga akan bertambah baik pada masa akan datang memandangkan perbelanjaan yang diperuntukkan adalah dikutip daripada saku pembayar cukai. Saya harap Penang Housing Board dapat menyelesaikan masalah-masalah yang tersebut di atas kerana kalau ia gagal ini bermakna....(gangguan).

AN SPEAKER:

Yang Berhormat, kita belum ada Penang Housing Board.

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Sorry. The Housing Committee telah membazirkan tanah tanpa mendapat sebarang hasil.

Tuan Speaker, sekarang saya mahu sentuh satu kes yang serupa dengan kes rumah tersebut iaitu sepertimana yang dilaporkan dalam Laporan Odit 1977, halaman 15, berkaitan dengan kes Rumah Rehat Kerajaan Negeri di Jalan Jessdton. Menurut surat-surat tawaran dan perjanjian bahawa penyewa adalah dikehendakki membayar segala cukai taksiran dan lain-lain perbelanjaan, tapi menurut Laporan Odit 1977 ini kita dapati bahawa sejak tahun 1964 hingga 1977 cukai-cukai sebanyak \$32,225.00 langsung tidak dibayar oleh penyewa sepertimana yang ditetapkan dalam surat-surat tawaran dan perjanjian. Jumlah ini adalah termasuk bayaran \$14,850.00 yang perlu dibayar pada tahun 1971 ketika perjanjian diadakan. Nampaknya jumlah \$32,225.00 ini sejak tahun 1964 hingga 1977 adalah ditanggung oleh Kerajaan Negeri sungguhpun dalam Laporan Odit 1974 ianya telah menasihatkan Kerajaan Negeri bertindak mengambil balik kesemua hutangnya ini, tetapi nasihatnya langsung tidak dilayan.

Rakyat Negeri Pulau Pinang adalah berhak untuk mengetahui adakah surat tawaran dan perjanjian ini tidak dipatuhi sungguhpun ianya telah bertahun-tahun didesak dan dinasihati oleh Laporan Odit. Manakah satu peraturan

yang menyatakan bahawa Kerajaan Negeri perlu menanggung jumlah perbelanjaan tersebut? Bolehkah Kerajaan salah gunakan kuasa wang rakyat ini? Juga rakyat negeri ini adalah berhak untuk mengetahui siapakah yang menyewa rumah riha ini di mana cukai tidak dibayar dan ditanggung oleh Kerajaan. Kes ini adalah sekali lagi menunjukkan betapa lemah dan *incompetent* pentadbiran Kerajaan untuk melindungi kepentingan orang ramai terutamanya kepentingan Negeri. Mengenai kes ini Kerajaan ada bertanggungjawab untuk membenarkan rakyat, negeri dan Dewan yang mulia ini tentang hutang Kerajaan Negeri dan surat-surat tawaran dan perjanjian yang tidak dipatuhi. Atas kes ini Yang Amat Berhormat Ketua Menteri adalah bertanggungjawab sepenuhnya.

Tuan Speaker, sepertimana yang kita semua maklum, rumah-rumah yang didirikan sebagai rumah tidak sah ini sebenarnya adalah merupakan satu masalah sosial yang serius yang rakyat kita hadapi hari ini. Bukanlah mereka suka mendiiri atau membeli rumah-rumah yang tidak sah dari segi undang-undang tetapi adalah terpaksa di bawah satu keadaan kehidupan sosial di mana mereka sudah lama memperjuangkan nasib untuk memiliki rumah sendiri. Ini adalah merupakan satu kegagalan Kerajaan untuk menyediakan rumah untuk rakyat kita, khususnya di bawah rancangan pembangunan lima tahun. Kedua dan Ketiga.

Sejak Akta Jalan parit dan Bangunan 1974 dikuatkuasakan pada tahun ini, banyak rumah yang tidak sah ini sudah terlibat seperti di dalam negeri ini. Bolehkah kesemua rumah ini dirobohkan kerana undang-undang ini? Bolehkah Kerajaan hanya bertindak atas undang-undang tanpa memperhitungkan faktor peri kemanusiaan untuk meroboh dan menjerahanamkan keseluruhan masa depan hidup mereka? Masalah sosial ini perlu diatasi dari kaca mata sosial tetapi tidak boleh

semata-mata bertindak keras dari segi undang-undang.

Saya merayu supaya Kerajaan dapat mengadakan satu dasar peri kemanusiaan untuk mengatasinya supaya rumah-rumah yang tidak sah ini dijadikan sebagai sah. Saya yakin bahawa Ahli Yang Berhormat dari Tanjung Bungah merangkap Chairman of the Housing Committee ini dapat menyokong cadangan ini supaya masalah sosial ini dapat diselesaikan dengan secara peri kemanusiaan. Juga mustahak ialah Kerajaan perlu *simplify procedure* permohonan pelan-pelan dari pemaju swasta supaya lebih banyak rumah dapat diadakan khasnya rumah-rumah kos rendah sebagai langkah yang berkesan untuk mengatasi masalah perumahan. Kerajaan sendiri perlu mengadakan lebih banyak projek rumah awam dan kos rendah untuk menampung rakyat yang berpendapatan rendah dan tidak mempunyai rumah supaya masalah rumah-rumah tidak sah ini tidak terjadi lagi. Dalam hubungan ini Kerajaan juga perlu mengeluarkan risalah-risalah yang berkaitan dengan permohonan perumahan supaya rakyat kita dapat dinasihatkan.

Tuan Speaker, saya ingin sekali menarik perhatian Kerajaan Negeri dan Dewan yang mulia ini tentang beberapa masalah yang dihadapi oleh golongan yang berpendapatan rendah iaitu kaum penjaja dan penunggang-penunggang motosikal. Tuan Speaker, sepertimana yang kita semua sedar, setiap pagi didapati banyak penunggang-penunggang motosikal yang terdiri daripada kaum pekerja yang perlu mencari sara kehidupannya di Seberang Perai terpaksa berbaris-baris di feri untuk membeli tiketnya kerana pihak feri hanya mengadakan dua pondok untuk menjual tiketnya. Apakah sebenarnya pihak feri tidak boleh mempertingkatkan perkhidmatan dan kecekapan pentadbirannya untuk mendapatkan lebih banyak bahagian untuk menjual tiketnya supaya kaum penjaja dan orang ramai dapat dengan masa yang singkat untuk menaik feri? Apakah pihak feri hanya

dapat mengadakan satu bahagian jualan tiket pada sebelum 7.00 pagi? Adakah pihak berkenaan sedari bahawa sistem jual tiket ini telah membawa berbagai masalah dan kesusahan terhadap orang ramai, khasnya kaum pekerja tersebut kerana mereka terpaksa membuang masa yang banyak untuk berbaris dan membeli tiketnya.

**AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG
(DR. ONG HEAN TEE):**

Datuk Speaker, perkhidmatan feri adalah tanggungjawab Kerajaan Persekutuan dan bukan Kerajaan Negeri.

**AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG
(ENCIK CHIN NYOK SOO):**

Saya tidak bagi jalan.

Saya ada mencadangkan supaya pihak yang berkuasa dapat bukan sahaja menambahkan bilangan kakitangannya untuk menjual tiket tetapi juga perkhidmatan jual tiket ini pun perlu diperbaiki.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, saya ingat jangan sentuh banyak tentang P.P.C. ataupun perkhidmatan feri. Saya benarkan sentuh, tapi jangan terlalu banyak. Ini ialah hak Federal.

**AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG
(ENCIK CHIN NYOK SOO):**

Lagi sedikit sahaja.

Sistem baru yang saya cadangkan ini ialah bolehkah pihak yang berkuasa menjual tiket bulanan kepada mereka? Kedua, bolehkah waktu jualan diawalkan mulai jam 6.00 pagi? Ketiga, bolehkah bahagian jual tiket ini ditambah? Saya berharap supaya soalan-soalan ini dapat dijadikan sebagai satu panduan untuk pihak yang berkuasa untuk mewujudkan satu sistem perkhidmatan yang baru dan dapat memudahkan orang ramai.

Tuan Speaker, mengenai pusat kaum penjaja ini saya perlu menegaskan bahawa di bawah DAP ini saya tidak menentang segala usaha Kerajaan untuk menolong mempertingkatkan kualiti kehidupan kaum penjaja bumiputra.

DAP adalah menyokong sepenuhnya tetapi apa yang saya cuba menarik perhatian Kerajaan dan Dewan yang mulia ini ialah bagaimanakah Kerajaan dapat mencerminkan pusat kaum penja-ja ini sebagai pusat berkaitan ekonomi negara yang berbilang kaum ini di mana rakyat dapat menikmati segala makanan dan minum yang bercorak Malaysia yang berbilang kaum. Jika sekiranya Kerajaan dapat membolehkan pusat kaum penja-ja ini dan membekalkan makanan dan minuman untuk berbilang kaum tentu ia akan memupuk harmoni kaum Malaysia dan juga boleh menarik lebih ramai lagi rakyat Malaysia dan pelancung asing datang menikmati makanan dan minuman Malaysia yang berbilang kaum ini di satu pusat sahaja. Ini adalah masyarakat kehidupan Malaysia yang berbilang kaum. Ini boleh diprojekkan melalui pusat kaum penja-ja yang ada di Pulau Pinang. Saya tidak nampak apakah rujukkan Kerajaan melarang kaum penja-ja bukan Melayu menjual makanan yang dianggap tidak halal bagi masyarakat Muslim di pusat penja-ja ini.

Saya merayu supaya Kerajaan dapat mempertimbangkan dan menerima satu hakikat bahawa Masyarakat Malaysia adalah satu masyarakat yang berbilang bangsa maka corak kehidupan masyarakat ini perlu diprojekkan melalui kegiatan ekonomi dan kehidupannya, tetapi tidak wajarlah bagi Kerajaan melarang sesuatu kaum menjual makanannya. Kami memang menjunjung tinggi Islam sebagai agama Persekutuan sepertimana yang termaktub dalam Perlembagaan, tetapi janganlah kita semua lupa hak asasi rakyat Malaysia yang terjamin dalam perlembagaan serta hakikat Malaysia sebagai masyarakat yang berbilang kaum.

Tuan Speaker, sejak tahun 1969 hingga sekarang Kerajaan telah bertindak dengan sewenang-wenangnya untuk mengambil tanah rakyat. Sungguhpun Kerajaan Negeri adalah berhak untuk mengambil tanah rakyat terutamanya di bawah Akta Pengambilan Tanah 1960

bagi tujuan pembangunan projek yang berkaitan dengan kepentingan orang ramai dan awam, tetapi saya dapati bahawa beberapa kes yang terlibat dalam pengambilan tanah di Negeri ini adalah bertentangan dengan prinsip Akta sendiri. Umpamanya pada permulaan tahun 1970 saya dapati Kerajaan telah menjual sebahagian tanah yang diambilnya di bawah Akta tersebut, iaitu berlaku di kawasan Bayan Lepas. Bukankah ini merupakan satu kes 'abuse of power'? Saya mendesak Yang Amat Berhormat Ketua Menteri supaya menjawab kepada Dewan yang mulia ini tentang 'scandal' pengambilan tanah serupa ini.

Dalam beberapa kes pengambilan tanah yang saya halusi saya dapati bukan sahaja Kerajaan tidak dengan jelasnya memberitahukan rakyat yang terlibat dalam pengambilan tanahnya tetapi juga mereka tidak dibayar satu pampasan yang berpatutan seperti pengambilan tanah di Balik Pulau di mana tanah mereka diambil di bawah Akta tersebut pada tahun 1972. Sebenarnya lebih-kurang 30 buah keluarga ini hanya diberitahukan pada permulaan tahun 1979 tentang tanahnya telah diambil oleh Kerajaan dan mereka diberitahu bahawa hanya \$1,200.00 atau \$2,500.00 seekor pampasan dibayar. Jika dikiranya satu kaki persegi maka harganya ialah 0.05 sen atau 0.03 sen sekaki sahaja. Bolehkah mereka meneruskan kehidupan sosial ekonomi semula tanpa mengalami apa-apa kesulitan dan penderitaan dengan keadaan yang begitu rendah ini? Perlu diketahui bahawa mereka yang terlibat dengan pengambilan tanah di Balik Pulau adalah terdiri daripada golongan yang berpendapatan rendah seperti kaum petani. Memandangkan notis pengambilan tanah tidak diberikan dengan sewajarnya maka mereka mahu menanam modal di atas tanah ini dengan titik peluh sendiri tetapi dengan sekonyong-konyongnya mereka diterperanjatkan bahawa tanah ini sudah diambil oleh Kerajaan.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat faham apa ertinya "sekonyong-konyong"?

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG
(ENCIK CHIN NYOK SOO):

Mesti tahu. Kalau tidak tahu, macamana mahu tulis di sini? Kalau sesiapa tidak tahu, ada *dictionary* di sini.

Inilah nasib kaum petani dan rakyat yang miskin yang terlibat dalam pengambilan tanah Kerajaan yang tidak berperikemanusiaan ini. Bolehkah kehidupan keluarga di masa hadapan dijamin? Dalam kes ini sebenarnya Kerajaan tidak mengikut *procedure* undang-undang yang berkenaan untuk mengambil tanah rakyat di Balik Pulau, juga mereka tidak dibayar pampasan yang berpatutan. Seperti Fasal 4 (d), pada hakikatnya Kerajaan perlu menyatakan tujuan pengambilan tanah yang terlibat dahulu barulah boleh bertindak mengambilnya. Apakah sebenar notis dikeluarkan pada bulan Februari atau Mac, 1979 tetapi ditarik balik pada 4hb. Julai, 1979 dengan menyatakan dalam Warta Kerajaan nombor 493 di mana terlibat 16 buah keluarga melayu dan sebuah keluarga Cina. Saya dapati bahawa tanah Cina ini diselamatkan adalah disebabkan kerana adanya tanah Melayu di antaranya.

Tuan Speaker, saya perlu mencadangkan beberapa langkah yang mustahak untuk diambil supaya segala masalah ini dapat dielakkan iaitu segala pengambilan tanah hanya boleh dijalankan kerana projek pembangunan sosial ekonomi orang ramai. Kedua, tanah yang diambil ini perlu dinyatakan dengan jelasnya tujuan pembangunan dan jenis projek pembangunannya dan tidak boleh diubah tanpa sebab-sebab yang memuaskan. Ketiga, tanah yang diambil tidak boleh dijual kepada orang lain. Keempat, Kerajaan perlu membayar pampasan dengan berasaskan harga pasaran dan orang-orang yang terlibat dalam pengambilan tanah ini perlu ditempatkan semula dan diberikan

segala bantuan untuk meneruskan kehidupan sosial ekonomi tanpa mengalami apa-apa penderitaan kehidupan.

Tuan Speaker, berkenaan Tanah dan Galian, pagi ini Ketua Menteri ada berkata bahawa (muka 31) Pejabat Tanah dan Galian ada membuat satu *Computer Section* atau Bahagian Komputer. Jumlah atau *expenses* membeli satu komputer di Pejabat Tanah dan Galian ialah \$416,940.00. Itu termasuk *capital cost* \$188,650.00. *Capital cost figure* ini boleh didapati di dalam buku, *page* 184 (V) Bahagian Komputer \$188,650.00. Saya tidak *object* Pejabat Tanah dan Galian *implement computer system*, tetapi jikalau pejabat ini mahu *implement* atau mahu Kerajaan cepatkan kerja, itu adalah cadangan yang baik, tetapi jika kita lihat di dalam buku ini, muka surat 182, B.02 (ii), walaupun Pejabat Tanah dan Galian sudah membeli satu komputer, tetapi pekerja lagi banyak.

Minta izin: *If you refer to the book in 1980*, jumlah kakitangan di Pejabat Tanah dan Galian ialah 109 orang, tetapi sesudah membeli satu komputer, jumlah orang sudah naik, iaitu tambahan 127 orang. *From the economical side of it*, jika membeli satu komputer kita mestilah mahu *reduce* pekerja-pekerja, tetapi sudah belanja lebih kurang \$416,000.00 mengapa *engage* lagi *so many people*? Ini kira tidak betul.

TUAN SPEAKER:

Lagi cepat.

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG
(ENCIK CHIN NYOK SOO):

Lagi cepat? Jikalau lagi cepat mestilah *engage more people*.

Di luar negeri seperti Europe atau Amerika Syarikat, orang di sana mahu *implement computer system* fasal di negeri-negeri seperti Europe dan Amerika Syarikat gaji sangat tinggi dan boleh kira *not advisable to engage more people*. Itu fasal *replac*e dengan *computer*, tetapi di sini beli satu komputer, pekerjaanya ditambah lagi banyak. Itu

boleh dikira satu pembaziran atau waste of public funds. Kita tidak object tetapi kita mahu tahu apa fasal dalam pejabat ada waste of public funds. Jikalau kita dapat \$416,000.00, kita boleh engage lagi banyak pekerja, tetapi sini kita sudah spent the money to buy a computer and then engage people. Saya ingat itu tidak logic dan tidak patut langsung.

Terima kasih.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG
(DR. ONG HEAN TEE):

Saya mohon menyokong Rang Undang-Undang Pembekalan ini.

Y.A.B. Ketua Menteri telah menyatakan bahawa perbelanjaan wang gaji telah bertambah beberapa juta ringgit selepas keputusan Kerajaan Persekutuan mengumumkan untuk menaikkan gaji kakitangan Kerajaan.

Y.A.B. Ketua menteri telah juga menyatakan bahawa Kerajaan Pusat telah memberi wang pendahuluan kepada Kerajaan Negeri untuk membayar gaji ini dan selepasnya Ketua Menteri kita telah meminta Kerajaan Pusat untuk mencari cara menukar wang pendahuluan ini daripada pinjaman ke pemberian terus. Akan tetapi, saya rasa Kerajaan Negeri patut menarik perhatian Kerajaan Persekutuan kepada Bab 82 (a) dalam Perlembagaan Persekutuan yang mengatakan bahawa Kerajaan Persekutuan adalah bertanggungjawab untuk perbelanjaan Kerajaan Negeri yang berikutan daripada dasar atau keputusan Kerajaan Pusat. Begitu juga Kerajaan Persekutuan patut memberi wang ini kepada Kerajaan Negeri sebagai satu geran dan tidak payah kita minta atau desak Kerajaan Persekutuan untuk mengubah ini daripada pinjaman kepada geran.

Datuk Speaker, saya sangat gembira bahawa Kerajaan Negeri telah menambah jawatankuasa-jawatankuasa bagi perumahan. Ini bermakna bahawa Kerajaan Negeri akan mempunyai lebih pegawai-pegawai untuk menguruskan dasar dan amalan perumahan Kerajaan Negeri. Kekurangan perumahan adalah

masalah yang besar dan rakyat sudah berputus asa mendapat perumahan swasta kerana harga yang tinggi sangat. Mereka sekarang bergantung kepada Kerajaan untuk kehendak-kehendak perumahan mereka. Masalah ini telah bertambah besar semenjak tahun 1974 dan Kerajaan telah mencuba membina lebih unit perumahan untuk rakyat kita. Akan tetapi, bilangan unit perumahan yang dikehendaki tidak dapat dicapai dalam masa yang singkat kerana beberapa faktor khasnya kerana kehendak rakyat tinggi sangat, kekurangan modal wang, kekurangan bahan pembinaan seperti besi dan kekurangan tenaga pekerja. Walau bagaimanapun Kerajaan Negeri telah berjaya membina lebih-kurang 4,000 unit perumahan pada lima tahun yang lepas. Saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri atas usahanya ini dan atas kejujurannya mencapai kehendak-kehendak rakyat. Keputusan Kerajaan Negeri untuk menambahkan jawatan-jawatan Pegawai Perumahan dan wang pinjaman sebanyak \$15 juta daripada Kerajaan Persekutuan dan untuk menubuhkan Pihak Berkuasa Perumahan Negeri menunjukkan kejujuran Kerajaan Barisan Nasional mengatasi masalah perumahan rakyat kita.

Datuk Speaker, saya juga rasa gembira dengan keputusan Kerajaan Negeri untuk mengkomputerkan sistem pentadbiran Kerajaan ini. Saya berharap wang yang dibelanjakan untuk sistem komputer akan menaikkan taraf perkhidmatan Kerajaan di tiap-tiap Jabatan Kerajaan. Saya minta Pejabat Tanah menggunakan komputer ini untuk pembayaran sewa tanah atau quit rent dan menggunakan sistem bill seperti yang digunakan oleh pihak Majlis Perbandaran untuk pembayaran assessment ataupun cukai pintu. Ini akan mengurangkan masa dan kesusahan rakyat dan pegawai Kerajaan pada masa pembayaran cukai tanah ini.

Tadi Ahli Yang Berhormat daripada kawasan Paya Terubong telah bertanya apa sebabnya bilangan kakitangan kita bertambah sungguhpun kita sudah

dapat satu sistem komputer. Saya ingat jawatan itu sangat senang saja sebab kita boleh tahu daripada (gangguan).

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tuan Speaker, penjelasan itu bukan patut jawab, tapi Ahli Exco boleh jawab.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG (DR. ONG HEAN TEE):

Saya tidak bagi jalan.

TUAN SPEAKER:

Beliau mengulas.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG (DR. ONG HEAN TEE):

Senang sahaja kita fahamkan bahawa orang-orang yang dikehendaki untuk *service* komputer ini. Komputer tidak akan berjalan dengan kakinya sendiri, dan bukan juga dasar Kerajaan saya ingat — dan saya harap janganlah jadi dasar Kerajaan — untuk sahaja membuang pekerja-pekerja kakitangan Kerajaan kita.

Datuk Speaker, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah menyatakan bahawa perkhidmatan awam negeri ini telah dicantumkan sepenuhnya dengan perkhidmatan Persekutuan dan Kerajaan Persekutuan adalah bertanggungjawab untuk pembayaran pencen kepada semua kakitangan Kerajaan. Saya ingin menarik perhatian Dewan ini kepada masalah yang dihadapi oleh sebahagian daripada kakitangan Kerajaan Negeri, dan saya merujuk kepada kakitangan Keretapi Bukit Bendera. Sungguhpun taraf mereka sebagai taraf kakitangan Kerajaan sudah disahkan dengan kenyataan-kenyataan Kerajaan, saya merayu kepada Kerajaan Negeri untuk mendasak Jabatan Perkhidmatan Awam untuk memproseskan borang JPA mereka dengan secepat mungkin dan mengesahkan mereka sebagai kakitangan Kerajaan. Mereka sangat berharap bahawa mereka juga akan mendapati faedah kenaikan gaji, pencen dan lain-lain seperti kakitangan Kerajaan lain. Saya percaya Kerajaan Negeri kita

tidak akan meninggalkan mereka semasa kakitangan lain mendapati faedah-faedahnya.

Datuk Speaker, akhirnya saya mengucapkan tahniah kepada Yang Amat Berhormat Dr. Lim Chong Eu, Ketua Menteri kita dan Kerajaannya atas kemajuan Kerajaan kita pada tahun 1980 atas usaha mereka untuk membina dan membangunkan negeri ini dan atas usaha mereka menaikkan taraf kehidupan rakyat mereka.

Datuk Speaker, sekali lagi saya mohon menyokong Rang Undang-Undang ini.

TUAN SPEAKER:

Ahli Pekan Bukit Mertajam.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Tuan Speaker, saya ingin menarik perhatian Dewan tentang satu masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk dari Bukit Mertajam yang berkaitan dengan *facilities* pasar Bukit Mertajam di Jalan Pasar.

Sepertimana yang kita sedia maklum bahawa pasar yang ada sekarang di Bukit Mertajam ini adalah merupakan sebuah pasar yang tertua sekali di pekan ini. Sungguhpun ianya telah dibina pada beberapa puluh tahun yang lepas tapi dengan berlipatgandanya bilangan penduduk yang ada hari ini, rakyat Bukit Mertajam masih lagi menggunakan pasar yang buruk dan tua ini. Nampaknya ini adalah tidak sesuai dari segi pembangunan serta penggunaan rakyat kerana *facility* di pasar ini tidak dapat menemui permintaan rakyat Bukit Mertajam. Oleh yang demikian saya mencadangkan supaya sebuah pasar baru yang berkelengkapan moden dapat dibina demi kepentingan kebajikan dan penggunaan rakyat Bukit Mertajam. Saya mencadangkan supaya projek pembinaan pasar baru ini dapat dijalankan dengan segeranya dan diadakan juga pusat kaum penjaja dalam projek pasar baru ini kerana masalah kaum penjaja yang menjaja di sekeliling

kawasan pasar ini pun perlu dlatasi. Memandangkan masalah kaum penjaja ini adalah merupakan satu masalah sosial ekonomi, maka saya mencadangkan sebuah projek pembinaan pusat kaum penjaja dapat diadakan di Pekan Bukit Mertajam. Ini bukan sahaja dapat menolong golongan yang berpendapatan rendah di bawah dasar ekonomi baru tetapi juga dapat mengatasi masalah pengangguran di Bukit Mertajam. Saya menyeru supaya Kerajaan dapat mempertimbangkan cadangan saya untuk melaksanakan projek pembinaan pasar dan pusat kaum penjaja tersebut.

Tuan Speaker, saya percaya sudah sampai masanya bagi Dewan yang mulia ini untuk mengambil inisiatif memper-tunjukkan kepada rakyat negeri ini bahawa Kerajaan Negeri di bawah pen-tadbiran Barisan Nasional ini adalah merupakan sebuah Kerajaan yang bersih, jujur, bertanggungjawab dan berjiwa rakyat. Saya cadangkan cara mempertunjukkan kepada rakyat ialah sejauh manakah Kerajaan dapat meng-ambil inisiatif menunjukkan satu contoh tauladan untuk kepentingan rakyat negeri ini dan bahawa ianya sedang dalam segala usaha untuk memerangi rasuah. Apakah gunanya bagi Kerajaan melaung-laungkan bahawa Kerajaan sudah berazam memerangi segala bentuk rasuah dan penyalahgunaan kuasa jika rakyat masih nampak sese-orang Ahli Exco atau Ahli Dewan Un-dangan Negeri atau mana-mana pe-gawai kanan boleh menjadi jutawan atau kayaraya dalam masa perjawatan atau perlantikan yang singkat. Bolehkah rakyat terus yakin jika mereka masih melihat wakil-wakil rakyat seperti Ahli Exco. sangat aktif dalam perniagaan dan boleh menjadi seorang jutawan serta hidup mewah dengan perbelanja-annya yang tidak sepadan dengan sum-ber pendapatan? Tentu ini tidak mus-tahil.

Tuan Speaker memandangkan se-orang Ahli Exco. perlu dijadikan se-bagai seorang wakil rakyat yang ber-tugas penuh masa selepas elaananya

dinaikkan, maka salah satu cara yang paling berkesan untuk memprojeikan imej perkataan penuh masa Ahli Exco. serta mempertunjukkan kepada rakyat bahawa mereka adalah hamba atau pekerja rakyat yang jujur dan bersih. Mereka adalah dikehendaki mengisytiharkan harta-bendanya setiap tahun untuk pengetahuan pengundinya serta orang ramai. Pengistiharan harta-benda Ketua Menteri dan Ahli-Ahli Exco. termasuk isteri masing-masing adalah merupakan satu langkah yang positif dan berkesan bukan sahaja untuk mem-ulihkan kepercayaan rakyat terhadap keazaman Kerajaan mahu mengujudkan sebuah Kerajaan yang bersih, jujur dan berjiwa rakyat tetapi juga adalah mencegah segala kegiatan bentuk rasuah serta penyalahgunaan kuasa ... (gangguan).

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, bolehkah tujuan ucapan itu kepada saya?

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

O.K., boleh.

..... untuk memperkayakan poket diri sendiri.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, saya suka menarik perhatian Yang Berhormat dalam Per-aturan 46(13)(b) mendakwa seseorang ahli yang lain itu di atas suatu perkara yang bersangkutan dengan dirinya. Saya nampak Yang Berhormat sudah banyak menghalakan kepada ahli-ahli Exco. dan sebagainya.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Saya cakap topik lain. Lagi sikit saja.

TUAN SPEAKER:

Silakan.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Saya tidak nampak mengapa Kerajaan tidak sanggup menerima cadangan dan pandangan saya yang jujur dan berjiwa rakyat kerana kita semua adalah bertanggungjawab untuk membersihkan negeri ini, menjadikan negeri kita ini sebagai sebuah negeri yang tidak *corrupt*.

TUAN SPEAKER:

Saya ingat Yang Berhormat sudah *repeat* dan sudah bercakap fasal itu.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Tidak *repeat*, bukan itu.

TUAN SPEAKER:

Saya ingat lagi.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Bukan, bukan itu.

TUAN SPEAKER:

Bukan: Tetapi ada ulang-ulang sikit-lah.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Kita semua adalah bertanggungjawab untuk membersihkan negeri ini menjadikan negeri kita sebagai sebuah negeri yang tidak *corrupt* dengan pentadbiran yang bebas daripada dilanda oleh penyakit sosial yang serius ini. Sungguhpun DAP adalah sebuah parti pembangkang tetapi ahli-ahli DAP adalah bertanggungjawab untuk memerangi musuh utama negara kita. Ahli-Ahli DAP adalah bersedia pada bila-bila masa untuk mengisytiharkan harta bendanya untuk pemeriksaan dan pengetahuan rakyat. Memang kita ada mempunyai BSN (Biro Siasatan Negara) sebagai sebuah badan anti-korupsi, tetapi tugas dan tanggungjawab Kerajaan Negeri dalam usaha memerangi

rasuah ini langsung tidak boleh diserahkan semuanya kepada BSN kerana anti-rasuah adalah merupakan tugas dan tanggungjawab setiap rakyat termasuk wakil rakyat dalam Dewan ini. Saya berharap supaya Kerajaan Negeri akan dapat memberitahu rakyat negeri ini tentang sebab-sebab menasabah mengapa tidak boleh menerima cadangan saya jika Kerajaan Negeri sudah memutuskan untuk menolak cadangan saya kerana rakyat adalah berhak untuk mengetahui pendirian Kerajaan Negeri atas perkara yang mustahak ini.

Tuan Speaker, mengenai masalah-masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk di kampung-kampung baru dan Chai Leng Park di Seberang Perai, masalah-masalah ini telah ujud sejak perkampungan ini diadakan buat beberapa puluh tahun yang lalu. Kerajaan Negeri dari Kerajaan Perikatan hingga Kerajaan Barisan Nasional tidak mengindahkan hak-hak asas penduduk-penduduk kampung baru. Mereka dianggap sebagai anak angkat oleh Kerajaan dan tidak diberi kemudahan-kemudahan dan perhatian yang sepatutnya diberi kepada mereka.

Tuan Speaker, di simpang Jalan Tokong, Jalan Berapit di Bukit Mertajam terdapat sebuah saluran bawah tanah atau *culvert* yang telah dibina oleh Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung (JKKK). Sebelum saya dipilih menjadi Ahli Dewan Undangan pada tahun 1978 kontraktor saluran ini adalah pilihan Pengerusi JKKK. Sebagaimana yang kita sedia maklum, ahli-ahli JKKK telah memperolehi keutungan yang banyak dari projek ini. Kepentingan penduduk-penduduk Kampong Berapit telah diabaikan dengan membina saluran yang salah tidak ada fungsinya. Akhirnya longkang monsoon di Jalan Tokong yang menuju ke saluran ini didapati lebih mendalam dan rendah dari saluran itu. Akibatnya air kotor bertakung di dalam longkang itu dan tidak dapat mengalir hingga saluran itu menjadi tempat pembiakan nyamuk dan kesihatan penduduk-

penduduk terancam. Saya mendesak Kerajaan Negeri mengambil tindakan supaya air kotor dari longkang monsoon itu akan dapat mengalir ke saluran itu.

Tuan Speaker, masalah Kampung Berapit seperti sistem saluran longkang pembuangan najis dan soal kesihatan adalah sedikit sebanyak sama dengan lain-lain kampung baru seperti Machang Bubuk, Permatang Tinggi, Juru, Valdor dan Jawi. Di kawasan sekitar Kampung Berapit rumput-rumput terus berselarak dan nyamuk-nyamuk membiak di tempat air bertakung. Kerajaan tidak menjaga kesihatan penduduk-penduduk dan gagal menyediakan alam sekitar yang lebih baik dan sihat dari keadaan sekarang. Sekurang-kurangnya ubat nyamuk mesti dipercek dari masa ke semasa. Malangnya perkhidmatan seperti ini tidak dapat Kerajaan membatuannya.

Tuan Speaker, di antara Jalan 4 dan Jalan 5 di Kampong Berapit sebuah longkang mesti digali. Kawasan belakang rumah di Jalan 4 adalah lebih tinggi dari kawasan longkang rumah di Jalan 5. Pada masa hujan, air kotor dan sampah sarap dari kawasan Jalan 4 di bawa ke kawasan Jalan 5. Akhirnya tempat ini berbau dan rumah-rumah di situ dibanjiri. Masalah ini dapat diselesaikan jika sebuah longkang dapat digali supaya air hujan dapat mengalir dengan licinnya ke longkang lain.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat tidak pernah beritahu kepada MPSP?

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Ada, tetapi MPSP di bawah Kerajaan(gangguan).

TUAN SPEAKER:

Saya rasa hal ini tidak payah dicakapkan dalam Dewan ini lagi. Yang Berhormat boleh berhubung terus.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Bukan, bukan. *I am forced to speak in this House. So let me speak.*

Tuan Speaker, *before I continue, I just want to say that during the intermission I went back to Bukit Mertajam because of the road. In Kampong Cross Street, in Bukit Keil, in Tanah Liat, in Kampong Aston and in many other places they were neglected completely.*

Tuan Speaker, soal pembuangan najis di kampung-kampung baru sepatutnya tidak boleh diambatkan-lambatkan. Kerajaan Negeri mesti mencari jalan keluar untuk mengatasi masalah ini. Dengan kekurangan pekerja-pekerja membuang najis biasanya ia dibuangkan hanya seminggu sekali atau 10 hari sekali. Gambaran keadaan buruk ini tidak susah dilihat. Eloknya Kerajaan mengadakan satu cara atau formula untuk membantu penduduk-penduduk kampung baru memasang sistem *flush* di rumah masing-masing.

Longkang-longkang kecil di kiri kanan Jalan Lima di Kampong Valdor yang dipenuhi dengan tanah telah menjadi sebahagian jalan itu pada musim hujan. Kerana tidak ada longkang, air akan bertakung dan mungkin kawasan ini akan dibanjiri. Saya mendesak Kerajaan dengan segera menggali longkang di kiri kanan Jalan Lima itu demi kepentingan kesihatan penduduk-penduduk di kawasan itu. Tuan Speaker, dalam Kampong Valdor terdapat 24 buah longkang dengan hanya 4 orang pekerja MPSP ditentukan membersihkannya. Bilangan ini memang tidak mencukupi, longkang ini biasanya didapati tersumbat dengan sampah sarap dan ini mengakibatkan air kotor bertakung. Kerajaan Negeri adalah diwajibkan mengambil langkah-langkah untuk memperbaiki keadaan ini.

Tuan Speaker, Kerajaan adalah bertanggungjawab menyediakan alam sekitar yang lebih baik dan sihat bagi penduduk-penduduk Kampong Valdor. Agaknya 70% penduduk-penduduk di sini mampu memasang sistem *flush* dan diharap Kerajaan merancangkan projek ini dan memberi subsidi kepada keluarga-keluarga miskin yang tidak mampu. Saya percaya Kerajaan akan berazam mengatasi masalah ini dan

memberi layanan dan perkhidmatan kepada penduduk-penduduk Kampong Valdor.

Tuan Speaker, masalah sistem saluran longkang membuang najis di Kampong Juru adalah serupa dengan lain-lain kampung. Saya mendesak Kerajaan mengambil berat tentang masalah ini.

TUAN SPEAKER:

Juru adakah dalam kawasan Ahli Yang Berhormat?

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Ya, mestilah Kawasan Parlimen. Saya mahu jaga penduduk-penduduk di kawasan Mata Kuching sebab MP di sana tidak.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Kawasan Kepala Batas?

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Ya, throughout the country.

Tuan Speaker, saya tahu itu adalah *under MPSP*. tetapi saya ada *asked for help from them*. So you see, I have to bring to the attention of this House.

TUAN SPEAKER:

Saya ingat Yang Berbormat sudah bercakap banyak fasal parit dan longkang-longkang.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Ya, to these people it is a big problem. To you, Tuan Speaker, maybe it is a small matter. If the MPSP councillors are elected, then they are under the Council, but they are appointed, jadi mereka tidak peduli.

Tentang masalah jalan-jalan dalam Kampong Juru yang telah dibina 20 tahun yang lalu, sejak masa itu hingga sekarang Kerajaan tidak membina lagi sebarang jalan baru di Juru atau memperbaiki jalan-jalan lama. Kerajaan

mesti menerangkan kepada penduduk-penduduk di Kampong Juru macam-mana keadaan ini terjadi. Tuan Speaker, bilangan penduduk-penduduk di Kampong Juru telah berlipat ganda, harga tanah di sini adalah tertinggi sekali di antara lain-lain kampung baru. Untuk mengatasi masalah perumahan, Kerajaan patutlah mencari tapak yang sesuai di kawasan sekitar kampung itu untuk mendirikan rumah-rumah kos rendah. Saya harap Ketua Menteri dapat memberitahu Dewan ini sama ada Kerajaan akan membina rumah kos rendah di Kampong Juru, di mana tapaknya dan berapa unit akan dibina.

Tuan Speaker, Pengerusi Perumahan merangkap Ahli Exco. pada 21hb. Januari tahun ini telah menyatakan sehingga bulan November 1979, pejabat ini telah menerima sebanyak 50,000 permohonan rumah kos rendah dan selepas itu permohonan-permohonan masih diterima lagi. Pada hari yang berikutnya, beliau menerangkan dengan lanjutnya bahawa sejak tahun 1974, Kerajaan telah melaksanakan 25 projek perumahan kos rendah dengan tujuan membina sebanyak 4,279 unit rumah murah dan di antaranya 800 unit telah siap dan diberi kepada orang ramai. 714 unit akan siap dan akan diberi satu masa kelak dan bakinya sebanyak 2,738 unit akan disiapkan tahun ini dan tahun depan.

Tuan Speaker, dari angka pada tahun tersebut di atas dan memandangkan kepada 52 unit rumah kos rendah yang dimulakan di Kampong Permatang Tinggi pada bulan Julai, 1977, sudah sampai tiga tahun dan projek perumahan murah itu masih tergendala dan belum disiapkan lagi. Rakyat di Pulau Pinang telah putus harapan atas ketidakmampuan Kerajaan Negeri untuk mendirikan rumah kos rendah bagi mereka.

Tuan Speaker, berdasarkan kepada angka banci yang diperolehi, dari setiap 7 orang seorang akan mempunyai sebuah kenderaan. Gambaran ini jejas menunjukkan lalu-lintas penuh sesak dengan kenderaan. Untuk mengawal dengan teratur kenderaan-kenderaan

yang ~~men~~ masuk dari jalan Baru ke Chai Leng Park atau sebaliknya, adalah perlu untuk pihak berkenaan memasang lampu isyarat di simpang Jalan Baru. Chai Leng Park. Diharap lampu isyarat ini akan dipasang dengan segera demi keselamatan pengguna-pengguna jalanraya.

Tuan Speaker, rasa keciwa penduduk-penduduk di Chai Leng Park adalah berpunca dari sebuah *septic tank* yang tersumbat dan mengakibatkan tempat itu berbau dan najis berselerak di kawasan Peringkat Empat, iaitu satu pusat perniagaan di Chai Leng Park. Penutup *septic tank* itu didapati rosak dan pada satu masa yang lalu seorang tidak telah terjatuh ke dalam *septic tank* itu.

TUAN SPEAKER:

Habis, apa jadi?

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Akhirnya selamat. *It would have been the responsibility of the State Government* kalau budak mati *silence means consent*, eh? Jika kemalangan demikian berlaku lagi Kerajaan Negeri mesti bertanggungjawab.

Sistem saluran longkang di Chai Leng Park merupakan salah satu masalah utama yang perlu diselesaikan dengan segera. Sementara mencari penyelesaian tetap, Kerajaan boleh mengarahkan pekerja-pekerja membuang sampah sarap yang bertimbun setinggi 2 kaki di dalam longkang itu serta mencuci longkang-longkang itu tiap-tiap hari. Ubat nyamuk perlu dipercik untuk menghapuskan tempat pembiakan nyamuk.

Tuan Speaker, jalan-jalan tanah di Kampong Bukit Kecil, Kampong Cross Street dan Kampong Tanah Liat didapati telah rosak dan penuh dengan lubang-lubang, akan tetapi Kerajaan buat tidak nampak keadaan ini. Sebaliknya Kerajaan membina jalan tar yang baik di Jalan Sama Gagah di Permatang Pauh untuk penduduk-penduduk yang bilangannya adalah lebih kurang dari bilangan penduduk-pen-

diduk di kampung-kampung baru itu. Mengapa layanan istimewa yang diberikan kepada penduduk-penduduk Jalan Sama Gagah apabila orang ramai di kampung-kampung baru pun adalah pembayar cukai? Adakah ini keadilan terhadap pembayar-pembayar cukai tanpa mengira bangsa? Saya merayu kepada pihak Kerajaan jangan melupakan hak-hak asas mereka. Adalah menjadi kewajipan Kerajaan memperbaiki jalan-jalan tanah di kampung-kampung baru itu satu atau dua kali setahun.

Tuan Speaker, 10 tahun yang lalu Kerajaan Negeri bercadang untuk membuat bulatan lalu-lintas di Simpang Tiga di Jalan Berapit, Jalan Tanah Liat, dan dari situ membina sebatang jalan baru melalui Kampong Cross Street ke Jalan Permatang Rawa. Tidak dapat dinafikan bahawa di jalan baru itu kenderaan-kenderaan dari Kubang Semang ke utara sudah tentu tidak payah melalui bandar Bukit Mertajam. Nampaknya dengan langkah ini kesesakan lalu-lintas di Bukit Mertajam akan dapat diringankan.

Tuan Speaker, Ahli-Ahli Dewan Undangan adalah dijemput mengambil bahagian dalam urusan Mesyuarat Tindakan Kawasan di Seberang Perai Utara, Tengah dan Selatan. Mesyuarat tindakan ini diadakan dua minggu sekali dengan Pegawai Daerah sebagai pengerusi dan Pegawai Kanan Kerajaan yang lain sebagai ahli-ahlinya. Dalam mesyuarat tindakan ini, sebenarnya semua Ahli Dewan Undangan Negeri mesti dijemput tanpa mengira sama ada beliau seorang ahli Parti Kerajaan atau Parti Pembangkang. Ini adalah sesuai dan penting supaya semua pihak akan dapat berunding dan mencari cara yang terbaik untuk memberi layanan dan perkhidmatan cemerlang kepada rakyat. Akan tetapi, malangnya Ketua Menteri Pulau Pinang hanya melantikkan ahli-ahli parti politiknya sahaja dan dengan sengaja tidak menjemput ahli-ahli Dewan Undangan bagi Pekan Bukit Mertajam ke mesyuarat tindakan ini. Dengan cara ini, kepentingan rakyat di kawasan Bukit Mertajam telah diabai-

kan dan berjejas. Sudah tentu tindakan Ketua Menteri hanya akan menghasilkan rasa tidak puas hati dari golongan rakyat terhadapnya.

Tuan Speaker, sebagaimana yang kita sedar, bilangan rumah di mana-mana satu kampung baru di Seberang Perai telah berlipat ganda sejak 20 tahun yang lalu. Bekalan letrik dengan *voltage* rendah di Kampung Berapit, Kampung Cross Street, Tanah Liat, Bukit Kechil, Aston, Juru dan Permatang Tinggi masih tetap menjadi masalah besar kepada penduduk-penduduk itu. Kebanyakan keluarga di kampung-kampung baru ini hanya mampu membeli set TV hitam-putih yang lama. Set TV ini memerlukan *voltage* yang tinggi iaitu tidak boleh digunakan tanpa memasang satu *transformer* yang berharga \$120.00. Mereka terpaksa membazir wang kerana *voltage* rendah bekalan letrik ke kampung-kampung baru mereka. Jika 100 keluarga dari setiap kampung itu mempunyai set TV hitam-putih ini bermakna \$12,000.00 akan diperlukan untuk membeli 100 *transformer*. Selain daripada itu *voltage* rendah menyebabkan lampu letrik di kampung-kampung baru itu gelap dan tidak begitu terang. Ini tidaklah sihat kepada kanak-kanak yang sedang belajar dan langkah-langkah berkesan mesti diambil oleh Kerajaan jika ia adalah sebuah Kerajaan yang bertanggungjawab untuk membetulkan keadaan *voltage* rendah di kampung-kampung itu dengan serta-merta.

Tuan Speaker, masalah yang telah saya sentuh dalam Dewan ini ada berkaitan dengan ucapan T.Y.T. Yang diPertua Negeri pada perenggan 21 yang berbunyi:

"... adalah ..." (gangguan).

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, kita membahaskan Rang Undang-Undang Perbekalan.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

"Ya.

... adalah menjadi tugas utama Kerajaan untuk melipatgandakan usaha bagi meningkatkan taraf hidup rakyat kita di luar bandar terutamanya mereka yang terlibat di bidang pertanian, perikanan dan ternakan."

Dan perenggan 18 yang berbunyi:

"Tindakan serta-merta adalah untuk mengerakkan sumber-sumber kewangan, barangan dan tenaga bagi membina sebanyak 5,000 unit rumah setahun".

Tuan Speaker, jika sikap Kerajaan tidak diubahsuaikan demi kepentingan penduduk kampung-kampung baru, kandungan ucapan T.Y.T. Yang DiPertua Negeri hanya akan menjadi satu impian sahaja dan bukan satu *reality*.

Terima kasih.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.45 petang.

Dewan disambung semula pada jam 4.54 petang.

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, Dewan disambung semula dengan perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan, 1981.

AHLI KAWASAN SUNGAI BAKAP (ENCIK TEOH KOOI SNEAH):

Datuk Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas Rang Undang-Undang Enakmen Perbekalan 1981.

Seperti Ahli-Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Kerajaan Negeri sedang bergiat untuk menjalankan rancangan-rancangan pembaharuan luarbandar dan menyusun semula masyarakat. Banyak telah diperkatakan dan saya amatlah kesal memperhatikan bahawa sebenar-benar pelaksanaan rancangan-rancangan ini adalah lambat dan tidak memuaskan.

Tuan Speaker, saya ingin membawa perhatian Kerajaan Negeri dan juga Dewan ini kepada keadaan hidup di perkampungan-perkampungan seperti Perkampungan Jawi, Kampung Wellesley, Sungai Kechil, Valdor, Kampung

Tasek, Kampong Jawi dan kampung-kampung lain yang masih tidak terlibat dalam rancangan-rancangan yang disediakan. Tuan Speaker, saya harap perkampungan-perkampungan dan kampung-kampung ini diberi keutamaan kerana kebanyakan penduduk di tempat-tempat ini menderita banyak sekali ketika sebelum merdeka dan di sepanjang masa darurat. Selepas 23 tahun dan kitapun telah merdeka, taraf hidup mereka masih tidak berubah. Malahan, Tuan Speaker, infrastruktur seperti jalan-jalan, parit-parit, bekalan elektrik dan air, dan telefon tidak memuaskan dan tidak memberi perkhidmatan sepertimana yang diharapkan oleh penduduk-penduduk.

Kebersihan dan lain-lain kemudahan adalah juga diketepikan di kampung-kampung ini. Pembuangan sampah dan najis adalah paling buruk sekali. Di antara lain, tidak ada padang permainan kanak-kanak dan lain-lain kemudahan untuk penduduk-penduduk di kampung itu. Kebanyakan jalan dan parit dipenuhi dengan rumput dan tumbuhan-tumbuhan. Semasa musim hujan, banjir terdapat di setiap tempat. Semenjak *re-settlement*, jalan-jalan tidak diperbesarkan dan parit-parit konkrit tidak mencukupi atau tidak di selenggarakan.

Oleh hal yang demikian, Tuan Speaker, saya merayu kepada Tuan Speaker dan Ahli-Ahli Yang Berhormat di Dewan ini supaya dalam menjejak pelaksanaan projek-projek luar bandar, keutamaan hendaklah diberi kepada penduduk-penduduk yang miskin ini untuk meninggikan dan memperbaiki taraf hidup mereka.

Tuan Speaker, aspek-aspek lain atas masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk di Seberang Perai Selatan adalah pengangguran. Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Daerah Seberang Perai Selatan adalah terbesar dalam bidang pertanian (petani-petani dengan penternak-penternak haiwan), nelayan, pekerja-pekerja estet dan sebagainya. Dengan perubahan tanah-

lahan pertanian kepada estet-estet perumahan, pechan tanah ladang kepada kegunaan lain dan tambahan pula budak-budak meninggalkan sekolah tahun demi tahun, maka kadar pengangguran adalah tinggi sekali jika dibandingkan dengan daerah-daerah lain dalam negeri Pulau Pinang.

Saya amatlah kesal untuk menyatakan bahawa Kerajaan tidak bersetia untuk mengadakan kawasan perindustrian di daerah Seberang Perai Selatan bagi mengurangkan masalah pengangguran, dan kilang-kilang yang ada sekarang di Seberang Perai Selatan sedang menghadapi satu masalah iaitu mereka menghadapi *petition* daripada orang-orang yang berdekatan. Dalam hal ini, adalah menjadi tugas saya untuk memberitahu Dewan ini bahawa kebanyakan *petition* ini adalah tidak benar sama sekali dan pencipta *petition* adalah orang-orang yang digunakan oleh segolongan di balik tirai. Saya mempunyai sebab-sebab positif yang dipercayai bahawa persatuan penggunaan Pulau Pinang menimbulkan sentimen penduduk-penduduk dan mengacau keamanan perindustrian dalam negeri ini.

Saya berbangga untuk mengambil perhatian bahawa Y.B. Tan Sri Ong Kee Hui, Menteri Sains dan Teknologi dan Alam Sekitar Malaysia telah berkata bahawa Malaysia berbangga atas kejayaannya menyelesaikan masalah alam sekitar yang dihadapi oleh industri minyak sawit melalui usaha bersama industri tersebut dengan Kerajaan Malaysia sekarang adalah negara utama dalam Teknologi sawitan sisa minyak kelapa sawit. Publisiti yang kurang baik seperti *petition* dalam akbar akan mempengaruhi perindustrian yang mempunyai rancangan untuk membina kilang di Daerah Seberang Perai Selatan. Saya ingin menggesa Kerajaan dan pihak-pihak yang berkenaan supaya berhati-hati dan waspada terhadap aduan seperti ini di kampung ini. Di samping itu saya ingin menasihatkan penduduk-penduduk supaya mereka

hendaklah berwaspada menandatangani sebarang kertas tanpa mengetahui apa yang dicatatkan di dalam surat itu.

Tuan Speaker, saya suka ambil kesempatan berucap dalam Dewan ini berkaitan dengan penternak-penternak babi terutamanya di Seberang Perai dan menyuarkan perasaan bimbang dan simpati saya terhadap kesulitan mereka. Di samping itu saya merakamkan penghargaan penternak-penternak atas khidmat yang diberi kepada mereka oleh Kerajaan.

Tuan Speaker, semenjak penyakit kuku dan mulut didapati di Negara Malaysia lebih kurang tiga setengah bulan yang lalu, penternak babi telah dinasihatkan oleh Jabatan Haiwan untuk menyuntik babi-babi mereka dan mengambil langkah menjaga supaya memastikan babi-babi ini tidak akan terganggu oleh penyakit ini. Sewaktu ini semuanya adalah selamat, akan tetapi saya dukacita memperhatikan bagaimana Pengarah Haiwan Majlis MPPP memikirkan sesuai untuk membuat pengumuman dalam akhbar bahawa terdapat 2 ekor babi di rumah sembelih MPPP yang mempunyai penyakit. Tindakan yang tidak bertanggungjawab oleh Pegawai ini telah merosakkan kerjasama di antara Kerajaan dengan penternak-penternak oleh kerana mereka perlu mengeksport babi yang telah disuntik dan disahkan sihat ke negara-negara yang berdekatan.

Tuan Speaker, selama 3½ bulan babi-babi dari Seberang Perai diharmkan untuk dieksport ke negeri-negeri lain. Dengan demikian, jumlah bilangan babi telah bertambah lebih kurang 30% di Seberang Perai. Di Seberang Perai Selatan sahaja telah meningkat dari 60,000 ke 85,000. Sebanyak 250,000 ekor babi yang berada sekarang di Seberang Perai telah terancam. Penternak di Seberang Perai telah terancam mata pencarian beribu-ribu ringgit.

Tuan Speaker, pada masa yang lalu sepikul babi dijual dengan harga \$180.00 tapi sekarang harganya telah merosot kepada \$100.00 dan kadangkala lebih rendah dan makanan bina-

tang pula melambung naik. Satu gum jagung berharga lebih kurang \$50.00 dan ini tidak termasuk bahan-bahan makanan yang lain, lebih-lebih lagi sekarang ini kita sedang menghadapi keadaan di mana bahan-bahan *commodity* berkurangan.

Tuan Speaker, saya suka mencadangkan di Dewan ini bahawa eksport babi-babi yang disahkan sihat ke negeri-negeri lain diteruskan dengan serta-merta untuk mengurangkan babi-babi yang ada sekarang; kedua, penternak-penternak patutlah dibantu dengan ganti-rugi atau subsidi atas baki babi akibat dari kejadian penyakit ini. Dengan perbuatan ini akan menunjukkan bahawa Kerajaan mengakui akan kesusahan yang dihadapi oleh penternak-penternak dan sebagai satu tanda *token* atau penghargaan atas kerjasama mereka dengan Kerajaan di sepanjang 3½ bulan yang lalu.

Tuan Speaker, akhir sekali saya ucapkan terima kasih atas peluang untuk membawa perkara ini di Dewan ini.

Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN SUNGAI DUA
(TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI):

Datuk Speaker, saya ingin menyentuh berkenaan dengan Rang Undang-Undang Perbekalan 1981 dan juga atas perkara-perkara am.

Datuk Speaker, biasanya Kerajaan Negeri menjalankan projek-projeknya pada bulan 6 ke atas dan projek-projek Pejabat Tanah kadang-kadang dijalankan pada bulan tujuh, lapan, dan sebagainya. Ini adalah satu hal kerana musim-musim ini selalu hujan dan sebagainya sedangkan rakyat berkehendakkan projek-projek itu dan sepatutnya projek itu dilaksanakan dengan secepat mungkin, misalnya pada bulan empat. Pada tahun ini masih banyak baki projek-projek yang belum dijalankan dan saya percaya projek-projek ini akan terganggu dengan hujan dan banjir.

Datuk Speaker, selain daripada itu saya suka menyebutkan tentang pentadbiran iaitu berkenaan dengan

lubang-lubang yang digali oleh Talikom. Biasanya kerja itu sudah selesai tetapi lambat dikambus sehingga menyebabkan kemalangan, bila berlaku kemalangan baru ditambus semula, seperti yang berlaku kepada Tuan Haji Ismail, J.P.

TUAN SPEAKER:

Di mana Yang Berhormat?

AHLI KAWASAN SUNGAI DUA
(TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI):

Di Bagan Buaya.

Bila sudah berlaku kemalangan, esoknya baru dikambus dan dibuat dengan baik. Jadi ini memberi fahaman kepada rakyat bahawa Jabatan yang berkenaan itu lalai. Bila berlaku kemalangan baru dia berasa bertanggungjawab dan dengan serta-merta dikambus. Jadi janganlah sampai berlaku kemalangan baru dikambus. Kadang-kadang saya dapati lubang-lubang yang digali ini terdedah terdahulu lama dan merbahaya pada malam hari. Kadang-kadang lubang digali, tapi tiada lampu alamat mengakibatkan rakyat banyak terkorban.

Datuk Speaker, perkara yang lain lagi saya suka membangkitkan di sini ialah bayaran bil air. Misalnya PBA atau Pihak Berkuasa Air dibuka pukul 8.00 pagi hingga 11.00 pagi, ditutup dan dibuka semula pada 2 petang. Apakah salahnya pejabat ini mengikut keadaan di Pejabat Talikom di mana bil itu diterima sepanjang masa, cuma orang atau tugas di sesuaikan. Saya juga berharap Pejabat-Pejabat Penilaian menerima bil-bil cukai mengikut cara di Pejabat Talikom atau Pejabat Pos di mana pekerja-pekerja dari pukul 8.00 pagi hingga pukul 4.30 petang juga tapi mereka buat kerja sepanjang masa dan tidak menyusahkan rakyat. Begitu juga bagi cukai tanah dan sebagainya dijalankan terus, jangan ada masa berhenti tapi cuma disesuaikan masa orang-orang yang ditugaskan bekerja untuk makan dan sebagainya.

Apa yang saya tahu, kadang-kadang orang-orang yang datang dari Juru dan

lain-lain tempat ini misalnya terlewat oleh kerana bas yang sekarang menjadi satu masalah kepada rakyat negeri ini. Tambang bas telah dinaikkan tetapi jadual bas masih kurang dan bas-bas ini kadang-kadang digunakan untuk membawa askar Australia. Oleh itu orang-orang kampung yang banyak bekerja di kilang-kilang dan sebagainya tergendala dan budak-budak sekolah pula tergendala. Ini selalu terjadi. Bila bas datang lewat, maka bas pun penuh, dan penumpang-penumpang tergantung-gantung dan tidak selesa. Sepatutnya dengan tambang yang tidak memuaskan ini pihak bas hendaklah mengadakan perkhidmatan yang selesa dan jadualnya bertambah lagi.

Perkara yang lain lagi saya suka sebut di sini adalah berkenaan perlantikan JKKK iaitu Jawankuasa Keselamatan dan Kemajuan Kampung. Saya tidak membantah perlantikan orang-orang UMNO atau sebagainya, tapi apa yang saya dapat faham atau dapat tahu, banyak di antara Pengerusi dan Ahli-Ahli JKKK yang dilantik terdiri dari orang-orang yang tidak faham atau tidak mempunyai minat berkhidmat dengan orang-orang kampung. Jadi ini adalah menyusahkan rakyat, dan mereka terpaksa mencari wakil rakyat dan tidak mencari Ahli-Ahli JKKK. Yang bertanggungjawab ialah JKKK, tapi apabila hendak tebang pokok sena misalnya, mereka mencari-cari wakil rakyat juga.

TUAN SPEAKER:

Tebang pokok?

AHLI KAWASAN SUNGAI DUA
(TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI):

Ya, rayuan untuk tebang pokok, misalnya pokok itu sudah buruk, mati dan sebagainya. Begitu juga dengan masalah-masalah lain seperti masalah-masalah yang berkaitan dengan penduduk kampung di mana pihak JKKK tidak mengambil perhatian. Jadi saya harap apabila Kerajaan melantik Ahli-Ahli JKKK pada tahun depan, berhatilah supaya memilih betul-betul.

Saya tidak menghalang sesiapa juga. Kalau orang-orang UMNO semua pun tidak mengapa tapi biarlah orang-orang yang bersemangat dan bertanggungjawab dalam menjalankan kerjanya. Jangan melantik orang-orang yang tidak bersemangat langsung sebab saya dapati dalam JKKK ini ada cikgu yang tidak ada hubungan dengan rakyat. Sepatutnya cikgu itu tidak usahlah dilantik — biarlah dia berkhidmat untuk sekolah sepenuh masa; jangan mengganggu mereka.

Selain daripada itu ialah perkara bersangkutan Ketua Jabatan Ugama, Ketua Jabatan Ugama atau Yang Dipertua yang lalu telah meletak jawatan sebab habis tempohnya pada bulan satu, tetapi hingga sekarang belum ada penganggotanya. Sepatutnya pihak pentadbiran hendaklah melantik manakala tahu tempoh itu akan habis dan awal-awal lagi membuat cadangan dan sebagainya kerana dengan tidak adanya Yang diPertua, mesyuarat ugama terganggu. Jadi rancangan-rancangan pun saya rasa tidak dapat berjalan dengan lancar. Di antaranya, jawatan Ketua Penerangan yang diluluskan empat atau lima tahun dahulu masih belum diisikan.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat Ahli Majlis Ugama Islam?

AHLI KAWASAN SUNGAI DUA (TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI):

Ya, oleh kerana jika dibawa perkara ini ke sana ianya tidak berkesan. Jadi saya harus ke sini untuk makluman Ahli-Ahli Dewan ini supaya dapat bekerjasama dan memikirkan sama-sama apakah caranya untuk memperbaiki keadaan ini.

Datuk Speaker, selain dari itu saya suka bercakap berkenaan perkara penderitaan penanam-penanam padi. Sebenarnya penderitaan penanam padi ini bukan sahaja dengan serangan tikus, tapi juga serangan air. Serangan-serangan tikus itu belum lagi dapat diatasi. Kelnarin pihak Exco. yang ber-

kenaan telah memperkatakan bahawa perbelanjaan yang berpuluh-puluh ribu telah dibuat kerana memburu dan membasmi tikus secara gotong-royong. Saya tidak mengerti apakah perbelanjaan itu bagi membeli racun, perjalanan gotong-gotong dan sebagainya, tapi saya nampak tikus tidak berkurangan. Kalau gotong royong hanya boleh dijalankan 2 atau 3 bulan sekali, tidaklah begitu berkesan sebab tikus membiak sepanjang masa.

AHLI KAWASAN TASEK GLUGOR (ENCIK MD. NOOR BIN AHMAD):

Tak makan perancang. (Ketawa).

AHLI KAWASAN SUNGAI DUA (TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI):

Saya misalkan: Gotong-royong telah dibuat di Permatang Tiga — Datuk Shariiff Ahmad sendiri yang datang — tetapi lepas gotong-royong itu dibuat, dua-tiga bulan kemudian tikus sapu habis padi di Permatang Bogak, Permatang Pak Elong dan Permatang Binjai. Jadi tindakan itu tidak berkesan. Saya suka juga gotong-royong dijalankan tetapi selain daripada gotong-royong hendaklah difikirkan cara-cara yang lain. Kalau di zaman penjajah British saya rasa mereka memperuntukkan seorang satu sen bagi tiap-tiap tikus yang didapati. Kalau di zaman dahulu, satu sen saya ingat sudah besar, tapi kalau di zaman ini tentulah kita patut membuat bayaran yang lebih sesuai.

TUAN SPEAKER:

Kalau \$1.00, apa kata Yang Berhormat?

AHLI KAWASAN SUNGAI DUA (TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI):

Itu saya tak setuju sebab membazir duit Kerajaan.

Jadi saya berharap supaya diikhtirakan cara yang lain sebab saya nampak bahaya tikus ini amat besar. Hari ini penanam padi takut semacam orang yang hendak ke hutan atau rimba atau teluk; penanam padi ini takut tikus semacam takutkan buaya. Mereka mengeluarkan modal \$200.00 hingga

\$300.00 dan semuanya hilang begitu sahaja. Penanam padi telah cuba juga berkali-kali — sampai 2 — 3 kali buat — tapi habis juga. Kelmarin pihak Exco. telah menjawab bahawa tidak ada orang yang menggangu kerana tidak mengusahakan bendang. Sebenarnya, tidak menggangu itu saya percaya, tapi itu bagi orang-orang muda; kalau orang-orang tua, mereka tidak diterima bekerja di kilang. Orang-orang tua lelaki perempuan yang berumur 40 tahun ke atas tidak bekerja di kilang. Jadi bilangan inilah penanam padi yang berumur 40 atau 50 ke atas. Mereka ini tidak dapat bekerja dan hanya bekerja sambilan yang mana pendapatannya tidak mencukupi. Dengan sebab itulah mereka menanggung penderitaan. Kalau tuan-tuan melawat ke kampung-kampung dan melihat ada rumah-rumah yang baik dan sebagainya, adalah kerana anak-anak mereka bekerja di kilang dan sebagainya. Rumah baik tapi sebagai bapak atau emak atau sebagainya mereka tidak dapat mencari rumah. Jadi mereka bergantung kepada anak-anak mereka yang bekerja di kilang. Mereka berasa tidak seronok dan tidak bebas dan sebagainya.

Tadi saya telah katakan serangan air itu lebih dahsyat daripada tikus kerana padi, manakala jadi atau subur, akan menjadi berat dan rebah dari awal-awal lagi dan di masa itu musuh yang pertama ialah air. Sementara menunggu 2 minggu untuk mengambil padi itu, padi itu musnah. Jadi saya merayu di sini kerana sistem parit dan taliair yang kita ada hari ini tidak lagi sesuai dengan keadaan padi dua kali setahun dan tidak sesuai juga untuk digunakan jentera.

Sebagai contoh, sistem penanaman padi di Bumbung Lima, seperti membawa masuk dan membuang air sangat baik, jadi mereka dapat menanam 3 kali setahun dan boleh menggunakan jentera untuk menuai padi sebab bila padi sudah hampir kering atau bila padi sudah keluar ia tidak memerlukan air lagi. Manakala tanah kering padi pun sudah keluar dan bila padi masak tanah

pun terbiar kerana. Maka sesuai boleh dimasukkan jentera untuk menuai, upahnya murah dan menyelamatkan buruh. Jadi kalau semua kawasan padi boleh disesuaikan dan dimodenkan seperti di Kawasan Bumbung Lima, boleh dikeringkan air bila dikehendaki dan boleh memasuki air bila air dikehendaki masuk. Saya percaya masalah tanah rang akan selesai sebab kita boleh gunakan jentera masa membajak dan boleh gunakan jentera semasa menuai.

Jadi saya merayu kepada Kerajaan dan saya boleh bercakap di Parlimen berkenaan perkara ini. Saya harap Kerajaan Negeri memberi sokongan yang kuat supaya sistem parit dan taliair dibuat sesuai dengan tanaman dua kali setahun. Dengan cara boleh dimasukkan air bila dikehendaki dan boleh dikeringkan air bila perlu dengan syarat membuat petak-petak tertentu. Kalau 500 ekar atau 500 relong boleh dikering dan dibuangkan airnya. Oleh sebab kurangnya pekerja-pekerja maka mustahak dibuat begitu. Maknanya, boleh misalnya kawasan yang pertama ditanamkan pada 1 haribulan, di kawasan kedua pada 15 haribulan sebab air boleh dicontrol jadi kita boleh buat kerja teratur. Dengan cara ini saya percaya masalah buruh di kawasan ini boleh di atasi.

Selain daripada itu, Datuk Speaker, masalah serangga menjadi satu masalah yang berat juga buat masa ini. seperti cenangau dan lain-lain jenis lagi. Saya berharap pihak MARDI hendaklah berusaha bersungguh-sungguh untuk berikhtisar supaya membasmiikan serangga-serangga ini. Selain daripada itu, masalah ulat seperti ulat nampaknya belum dapat diatasi oleh pihak MARDI dan belum ada ubat-ubat untuk membasminya.

Jadi perkara-perkara inilah yang menyebabkan penderitaan penanam padi. Sekiranya Kerajaan mencurahkan wang sebanyak manapun penanam padi tidak akan dapat menyelamatkan padi, dan wang akan hilang. Bantuan tidak dapat di rasa, b a k k a t p e p a t a m e l a y u . "Mau ang air di daun keladi". Jadi

tidaklah berkesan apa-apa, walhal Kerajaan memberi subsidi dan berbagai-bagai pertolongan, tetapi pertolongan itu tak dapat dinikmati oleh sebab musuh-musuh padi seolah-olah Kerajaan tidak tolong juga. Harapan rakyat sekarang ialah supaya kita tolong menyelamatkan mereka dengan membetulkan taliair dan membasmiikan musuh-musuh padi.

Datuk Speaker, saya tidaklah payah cakap panjang kerana saya percaya perkara-perkara yang sangat diperlukan oleh penanam padi, di antara lain, sudah ditimbulkan oleh rakan-rakan saya.

Sekian sahaja, terima kasih.

AHLI KAWASAN AIR ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, anggaran hasil dan belanjawan tahun 1981, jikalau kita haca helanjawan hasil *revenue* dengan *expenses*, kita boleh tengok bahawa terang-terang *revenue* Kerajaan tidak naik. *Tax Revenue* tahun ini ialah \$12,451,000.00, tahun 1980 dahulu \$12,431,000.00 dan tahun 1979 \$12,381,000.00 Contoh ini menunjukkan hasil cukai Negeri Pulau Pinang tiap-tiap tahun adalah sama dan hasil bukan cukai atau *non-tax revenue* tahun 1981 ialah dalam anggaran \$16,460,800.00. Pada tahun 1980 dulu anggaran ialah \$16,065,120.00 dan pada tahun 1979 \$16,003,000.00. *Non-tax Revenue* atau hasil bukan cukai naik sedikit sahaja — tidak *appreciable increase* — di dalam hasil cukai atau hasil bukan cukai tetapi jikalau kita baca, mula-mula kita boleh nampak *non-revenue receipts* adalah naik banyak iaitu dari \$13 juta pada tahun 1979 sampai \$14 juta di tahun 1980 dan pada 1981 anggarannya ialah \$35 juta.

Bila saya cari macamanakah penerimaan-penerimaan bukan hasil telah naik begitu tinggi sekali, saya nampak di muka 12, Kod 8299, under "*Miscellaneous Receipts From Other Government Agencies*", dia taruh \$15,310,000.00. Tuan Speaker, cantiklah jikalau Kerajaan taruh senarai atau

itemise "Miscellaneous Receipts From Other Government Agencies" ini kerana ada *items* lain misalnya, *revenue pos grant* beberapa, pinjam dari Kerajaan Persekutuan ada berapa, dan lain-lain. *Items* ada tetapi di bawah *Miscellaneous Receipts* ialah \$15,000,000.00. Saya mula-mula hairan apakah *Miscellaneous Receipts* ini. Amount yang besar ditaruh di bawah "*Miscellaneous Receipts*", tapi kalau kita baca ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri hari ini, baru tahun ini ada *advance* daripada Kerajaan Pusat. Saya harap lain kali, Tuan Speaker, tidak usahlah *itemise* macam itu di bawah "*Miscellaneous Receipts*" tapi *itemise* baik-baik. Kalau *advance*, taruh *advance*, dan saya mahu tahu, Tuan Speaker, apakah ertinya *advance* di sini? *Advance* pinjaman atau *advance* geran? Apakah geran atau pinjaman ini mesti dibayar balik atau tidak? Tidak terang Tuan Speaker. Kalau *advance*, rakyat ingin tahu apakah item itu. Jikalau Tuan Speaker *advance* \$15 juta lebih kita kena bayar balik. Itu adalah seperti hutang dan di hari lain kita kena bayar balik. Ketua Menteri berharap wang yang banyak ini dapat Kerajaan Pusat convert untuk menjadi *outright grants*. Itu lain perkara, tetapi jikalau kita bahawa *advance* ini keluar, Tuan Speaker, *receipts revenue*/cukai negeri Pulau Pinang bukan \$64 juta tetapi adalah kurang daripada \$50 juta sahaja. \$64 juta yang ada sekarang ialah kerana ada *advance* \$15 juta, kalau tidak ianya kurang daripada \$50 juta.

Tuan Speaker, jikalau kita tengok belanjawan tahun 1981 kita nampak *charge expenditure* atau perhelanjaan limbungan adalah \$18,550,000.00. Ini sudah naik dari \$14,112,000.00 pada tahun 1979/\$14,357,000.00 pada tahun 1980. Sekarang sudah naik. Kerana apa, Tuan Speaker, *charge expenditure* naik tiap-tiap tahun? Tahun ini ianya naik tinggi kerana Kerajaan Negeri pinjam wang pada tiap-tiap tahun dan mestilah pada satu hari membayar balik faedah dengan kapital, dan tentu *revenue* yang Kerajaan Negeri dapat, macam saya ada

kata tadi, kurang daripada \$50 juta.

Charge expenditure yang Kerajaan Negeri kena bayar pada tahun ini ialah \$18 juta. *Charge expenditure* adalah lebih daripada 1/3 atau lebih daripada 33% of the revenue. Kerajaan Pulau Pinang tidak boleh *continue* cara begini dan kita nampak *deficit* tahun akan datang (1981) adalah \$11,937,000.00 atau dekat \$12 juta. *Deficit* tahun 1979 ialah \$4,800,000.00 dan *deficit* tahun 1980 adalah \$4,322,000.00. Sungguhpun pada hari Jumaat kita telah luluskan satu *Supplementary Budget* sebanyak \$10 juta lebih, tetapi apa yang terang, Tuan Speaker, ialah tiap-tiap tahun *deficit* Negeri Pulau Pinang akan menjadi lebih, lebih, lebih. Siapakah yang kena bayar hutang-hutang ini semua? Rakyat Pulau Pinang. Dan jikalau kena bayar balik faedah dengan kapital, hutang ini akan menjadi 30% lebih. Saya percaya, Tuan Speaker, ini tidak lagi a *healthy financial state*.

Saya boleh mengerti dan boleh *sympathise* dengan Y.A.B. Ketua Menteri bila dia berkata *Federal Government should reconsider the constitutional financial arrangements*. He is a worried man, kita tahu, dan ucapan beliau semua indicate ada worry itu. Perbelanjaan lebih daripada apa yang Negeri Pulau Pinang dapat. Apa yang saya hairan, Tuan Speaker, ialah tiap-tiap hari ada berita dalam surat-kabar mengenai pembangunan yang bagus di Pulau Pinang, dan tiap-tiap tahun development Kerajaan Negeri di bawah Barisan Nasional lebih baik dan banyak. Pembangunan di Pulau Pinang bagus tetapi revenue *generation* sama juga, tidak dapat *grants*.

Kadang-kadang saya rasa sedikit *sorry* kepada Ketua Menteri macam *begging* Kerajaan Pusat to *reconsider* bagi *grants* yang lebih untuk Negeri Pulau Pinang. Apa yang saya hairan ialah apa sudah jadi kepada *close rapport* atau *close relationship* di antara pemimpin-pemimpin Barisan Nasional Kerajaan Pulau Pinang dengan Kerajaan Pusat. Jikalau ada tidak usahlah

cakap begitu and *make a very sorrowful speech*.

Saya baca:

"Tuan Speaker, *per capita* grant atau pemberian geran Pulau Pinang dapat dari Kerajaan Pusat anggaran tahun 1981 ialah \$6,492,920.00, tahun 1980 \$6,300,000.00 lebih. Tahun 1979, \$5,800,000.00 lebih. *Per capita* grant tidak naik banyak pun, Tuan Speaker, dan saya rasa hendaklah Kerajaan Pusat beri lebih *per capita* grant kepada Negeri Pulau Pinang.

Saya sokong Y.A.B. Ketua Menteri bila beliau kata Kerajaan Pusat hendaklah memberi peruntukan yang lebih kerana rakyat Pulau Pinang juga membayar hasil. *Direct taxes, indirect taxes*, dan *excise taxes* yang Kerajaan Pusat kutip dari Pulau Pinang lebih banyak daripada apa yang Kerajaan Pusat bayar balik kepada orang Pulau Pinang. Tapi saya percaya jikalau Ketua Menteri dan Kerajaan Pulau Pinang selalu mahu cari Menteri di Kerajaan Pusat kena *beg* 'tolonglah', saya rasa tidak boleh dapat *response* yang *positive*. Rakyat Pulau Pinang mahu tahu apa *positive action* telah diambil.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam, jangan tidur. (ketawa).

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG (DR. ONG HEAN TEE):

Itulah, *you* buat dia tidur dan bermimpi lepas makan timun pahit. (Ketawa).

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Itu style dia. Kalau kata dia tidur, *you* silap. Dia tidak tidur, tapi dia ada dengar dan matanya buka. Ahli Kawasan Sungai Pinang dok ingat *most pleasurable things*. Saya percaya Ahli Kawasan Sungai Pinang mengerti dan kita pun mengerti mata dan orang ada di sini tetapi kepala berada di tempat lain on the *more pleasurable things*.

Tuan Speaker, mengenai *State Road Grants* atau Pemberian Jalan Raya kepada Pulau Pinang saya tidak mengerti

kerana pada tahun 1978 Pulau Pinang telah mendapat \$3,523,000.00, tetapi pada tahun 1979 sudah kurang menjadi \$2,928,000.00 dan sekarang anggaran tahun 1981 ialah \$3,526,000.00. *Back to square one*. Apa yang kita sudah dapat di tahun 1978, sekarang 1981 kita mendapat \$3 juta lebih sahaja. Ini tidak patut dan saya harap Ahli-Ahli Exco. yang bertanggungjawab bolehlah *clarify* atau memberi penjelasan kerana apa begitu. Cukup terang, Tuan Speaker, bahawa pemberian jalanraya yang Negeri Pulau Pinang dapat dari Kerajaan Pusat tidak cukup.

Ada banyak jalanraya negeri tetapi jalan-jalan ini tidak *repair*. Ada banyak lubang-lubang dan pecah-pecah bukan sahaja di kawasan saya, tetapi di kawasan banyak Ahli-Ahli dalam Dewan ini. Apakah JKR dan Majlis buat? Jikalau wang tidak cukup, saya percaya peruntukan \$6,250.00 satu batu tidak cukup. Jikalau Kerajaan Negeri *demand* lebih daripada Kerajaan Pusat saya dan rakan-rakan saya sokong kerana *road grants* sebatu sudah *fixed* lama dahulu dan *prices* atau harga semua *materials* sudah naik. Kadang-kadang tidak tentu JKR tidak ada cukup wang dan kadang-kadang tidak tentu kerana Kerajaan main politik tidak mahu *repair road*, dan tidak tentu Ahli-Ahli Majlis Perbandaran main politik.

Saya bercakap bercakap begitu, Tuan Speaker, kerana Ahli-Ahli Majlis Perbandaran terdiri dari ahli-ahli UMNO, MCA, GERAKAN dan MIC. Adalah satu-dua yang bukan ahli-ahli politik parti-parti itu, tetapi lain-lain semua ahli-ahli parti dan ahli-ahli ini semua bukan dipilih oleh rakyat. Ketua Menteri melantik atau *appointed* mereka dan kerana ini mereka tidak bertanggungjawab kepada rakyat tetapi bertanggungjawab kepada parti-parti mereka atau Ketua Menteri. Kalau Ketua Menteri suka, O.K. Fasal itu mereka tidak buat kerja. Ada jalan yang pecah, ada banyak lubang, ada tempat-tempat yang tidak ada lampu, ada sampah yang tidak dikutip atau tidak dipeduli, tidak ada *regular rounds* di-

jalankan di dalam Georgetown area, *Municipal areas* dan seluruh *island*. Mereka adalah dilantik dan oleh itu tidak bertanggungjawab kepada rakyat. Kerana itu juga banyak tempat di kawasan saya di mana, seperti saya katakan tadi, Tuan Speaker, jalan-jalan sudah jahanam, dan ini terjadi oleh kerana ahli-ahli Majlis Perbandaran adalah dilantik. Jalan-jalan pecah dan tidak dijaga dengan baik. Tak tentu JKR tidak buat kerja baik-baik dan lagi, tidak cukup wang.

Saya percaya *combination* ketiga-tiga perkara ini:—

- (i) Ahli-ahli Majlis Perbandaran tidak *responsible* dan mendapat gaji buta;
- (ii) tidak cukup wang;
- (iii) pegawai-pegawai JKR yang *responsible* tidak buat kerja kuat.

Saya sudah kata tadi saya sokong YAB Ketua Menteri bila dia kata Kerajaan Pusat hendaklah naikkan *road grants*, dan saya harap Kerajaan Pusat yang sekarang mendapat cukai minyak *petroleum* \$24 juta tiap-tiap hari bolehlah beri Kerajaan Negeri lebih *road grants* dan lebih *per capita* *grants*.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, saya harap Yang Berhormat bawa perkara itu di Parlimen.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Perkara di Parlimen adalah perkara lain, apa yang kita cakap sekarang ialah perkara State.

TUAN SPEAKER:

Tapi Yang Berhormat akan bawa ke Parlimen?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Tentulah Tuan Speaker, tidak usahlah tanya.

Tuan Speaker, Ahli-Ahli Exco. mestilah jadi ahli-ahli yang bertanggungjawab, tetapi dengan izin, Tuan Speaker, dengan *experience* saya di dalam Dewan ini, saya percaya kadang-kadang

mereka tidak bertanggungjawab. Saya hendak bagi satu contoh sahaja. Jika Ahli Exco. yang bertanggungjawab tidak bertanggungjawab, kerja semua Ahli-Ahli di dalam Dewan ini akan menjadi lebih susah. Dewan ini sudah luluskan kenaikan gaji dan hari ini kita bahaskan anggaran hasil dan belanjawan, dan telah luluskan gaji lebih untuk kakitangan dan pegawai Kerajaan. Saya harap apa yang sudah terjadi di Dewan ini dahulu tidak terjadi lagi sekali.

Tuan Speaker, saya ada bangkitkan satu soalan di dalam Dewan ini dahulu dan saya baca soalan itu dan jawapan dari Ahli Exco. yang bertanggungjawab. Dengan izin, Tuan Speaker:—

"Can the Hon'ble the Chief Minister state why construction work on the proposed Permanent Linkage between Penang Island and Pulau Jerejak, planned to have been completed during the 3rd Malaysia Plan period and estimated by the State Government to cost \$6 million, has up to date not begun?"

Jawapan:—

"*This is a Federal Project.*"

Saya terima jawapan itu, tetapi pada hari Jumaat saya ada bangkitkan lagi satu soalan mengenai perkara yang sama:—

"Can the Hon'ble the Chief Minister inform this House whether it is true that the permanent linkage between Penang and Pulau Jerejak was initially a State project? If so, state the reasons why this project has now become a Federal project? State the name of the firm which carried out the feasibility study, the cost involved and the recommendations made and whether the report will be made available for sale to the public. When will work on the project be expected to commence?"

Jawapannya, Tuan Speaker, saya terkejut:—

"The permanent linkage between Penang Island and Pulau Jerejak is a State Development project and is still a State project."

Kedua-dua jawapan itu dibuat di dalam enam bulan sahaja. Ini bukan sikap bertanggungjawab. Sudah tentu

ianya kesilapan pegawai-pegawai Kerajaan, tetapi di bawah sistem yang kita ikut, Ahli EXCO. yang bertanggungjawab dan mesti *accept responsibility* ini. Itulah saya cakap, Tuan Speaker, jika State dan pemimpin-pemimpin politik di dalam Negeri tidak lebih *responsible*, pegawai-pegawai dan kakitangan Kerajaan boleh jadi tidak bertanggungjawab juga.

Saya harap, Tuan Speaker, perkara semacam ini tidaklah dibangkitkan lagi di dalam Dewan ini. Saya pun rasa sangat *sorry* kerana perkara begini berlaku di dalam Dewan ini.

Tuan Speaker, Ketua Menteri di dalam ucapannya ada berkata di muka surat 8, perenggan 24, saya baca dengan izin:—

"..... the overall expenditure for Jabatan Parit dan Tali air has been increased by \$1,355,120.00 so that we can continue to improve the drainage and irrigation requirements of the rural areas in the State".

Saya rasa perkara *improve the drainage and irrigation requirements* adalah lagi satu perkara dan lebih baik jika Y.A.B. Ketua Menteri cakapkan di dalam *estimates* pembangunan atau anggaran pembangunan. Jumlah \$1,355,000.00 ini tidak boleh *improve the drainage and irrigation*. Baga'manapun, Tuan Speaker, gaji dan upahan *salaries and wages* ialah \$1,355,000.00. \$744,620,000.00 ialah bagi *salaries*, gaji dan upahan dan lagi \$322,000.00 ialah bagi elaun-elaun *and other monetary benefits* kepada kakitangan di jabatan itu. Jumlah \$23,900.00 ialah untuk *Supplementary Personal Expenses* dan \$72,950,000.00 untuk *travel and transportation*.

So *Expenditure* Jabatan Parit dan Tali air telah naik dan pada tahun 1981 ada \$1,355,000.00 atau lebih daripada tahun 1980, tetapi \$1,200,000.00 ialah bagi gaji, elaun-elaun *and other monetary benefits*. Saya tahu *the development estimates* ada lebih, tetapi kerana gaji sahaja naik to *improve drainage and irrigation requirements*, saya tidak men-certilah dan saya harap

Y.A.B. Ketua Menteri boleh memberi penjelasan apa macam kita boleh *improve*.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, masih panjang lagi?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Ya.

TUAN SPEAKER:

Agak-agak berapa lama lagi?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Saya sudah jalan lebih kurang 1/3 ucapan saya. Saya sudah ucap lebih kurang 30% ucapan saya.

TUAN SPEAKER:

Ada lagi 70%.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Tetapi saya *try*, Tuan Speaker, to *oblige* Tuan Speaker dan semua Ahli-Ahli lain and *try to* potong wherever possible.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Cepat potong.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Jikalau ada nanti saya potong tapi, saya rasa, cukup pahit (ketawa). Jikalau Ahli-Ahli boleh duduk lagi lama, boleh kacau lagi. Tidak apa. Saya bukan boleh *strike of* apa yang sama mahu cakapkan jikalau dikacau. Lagi 10 minit kita pun boleh *ad journ* dan saya boleh balik. Apa saya mahu cakap?

TUAN SPEAKER:

Habiskan secepat yang boleh.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, saya tidak mahu membuang masa Dewan ini, tetapi kalau Ahli di sebelah situ mahu buang masa, tidak mengapa. Apa saya nak buat? *They have nothing more important to do, they want to sit there and* kecau, go ahead. *I am not at all bothered*, Tuan

Speaker. Mahu kacau? Lebih baik tak usai kacaulah, kalau tidak saya boleh cakap sampai pukul 12.00.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, teruskan seberapa cepat yang boleh.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Baik, Tuan Speaker, saya boleh bercakap cepat sedikit.

Tuan Speaker, ada banyak perkara saya mahu bangkitkan di dalam Dewan ini, dan satu perkara yang mustahak, Tuan Speaker, ialah berkenaan rumah murah.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Rifle Range?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Tiap-tiap tempat yang ada, tetapi *with a particular emphasis on Rifle Range* kerana Ahli yang bertanggungjawab dari Kawasan Tanjung Bungah dok nanti sahaja, *sitting on the fence*. (Ketawa).

Tuan Speaker, dalam masa Rancangan Malaysia Ketiga dari tahun 1976 sampai tahun 1980 Kerajaan Negeri Pulau Pinang ada membina rumah sebanyak 5,000 sahaja, tetapi ada *backlog* yang Ketua Menteri akui dan Kerajaan Negeri ada *admit*, backlog itu ialah sebanyak \$29,000.00. Tiap-tiap tahun, Tuan Speaker, oleh kerana *population growth* atau *natural growth* di Negeri kita atau orang dari lain negeri datang *settle* di Negeri Pulau Pinang, the *requirement for low cost housing* ialah 4,000 atau 5,000 tiap-tiap tahun. Saya percaya *housing problem* di negeri ini bukan boleh selesai, tetapi boleh menjadi lebih *acute*. Oleh kerana itu, Tuan Speaker, berapa *acute problem* ini bolehlah kita tengok bukan sahaja dengan kenaikan harga rumah tetapi juga kenaikan sewa atau *rentals* di Negeri Pulau Pinang. Saya berani kata, Tuan Speaker, tiap-tiap bulan *rental* di sesuatu *area* di dalam Negeri Pulau

Pinang akan naik. Akibat dari kenaikan yang tinggi atau *increase in rentals* itu orang yang miskin atau *majority* rakyat di negeri Pulau Pinang akan menjadi lebih susah. Dengan *increase in rentals* dan barang-barang makanan *standard of living* mereka menjadi teruk. Betul ada *development*— *physical development*— di Pulau Pinang, tetapi siapa akan *benefit*? Kerajaan kata Kerajaan Barisan adalah berjiwa rakyat tetapi pembangunan sudah membuat *standard of living of a majority* rayat negeri Pulau Pinang turun. Kerana itu, Tuan Speaker, saya harap Kerajaan *will put more effort* di sektor ini. Satu aspek ialah binaan lebih rumah kos rendah. Lagi satu aspek, Tuan Speaker, apa sudah bina, apa sudah ada ... (gangguan).

TUAN SPEAKER:

Sudah apa?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Sudah membina, sudah *build*.

TUAN SPEAKER:

Saya dengar Yang Berhormat sebut "M in ah". (Ketawa).

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, saya punya *mind* di dalam Dewan ini. Ahli Kawasan Sungai Pinang sudah keluar dan saya percaya dia punya *mind* di tempat lain. Saya tidak kata Tuan Speaker punya *mind*, tapi tak tentu *microphone* saya tidak cukup baik, dan Tuan Speaker terdengar silap. Itu aspek lain, Tuan Speaker.

Di mana sudah ada rumah kos rendah, apakah sikap Kerajaan untuk penghuni-penghuni yang ada duduk di rumah kos rendah itu? Apa yang rakyat boleh tengok dan *experience* ialah *attitude* atau sikap Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang tidak adil. Kenapa, Tuan Speaker, saya kata tidak adil? Ada banyak perkara, *especially* rakyat yang duduk di rumah pangsa Rifle Range, Kampong Melayu, Nordin Street Ghaut

dan Mak Mandin. Di kawasan Ahli Kawasan Bagan Jermal, (gangguan).

AHLI KAWASAN BAGAN JERMAL
(DR. SAK CHENG LUM):

Saya tahu.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Tahu tetapi tidak buat apa-apa.

Tuan Speaker, Kerajaan hendaklah *be very responsible*. Jikalau Kerajaan *guarantee* mahu buat, Kerajaan mesti jalankan. Jika Kerajaan sudah tidak mengikut apa yang sudah *promised* atau *guaranteed*, atau apa yang sudah *agreed*, *confidence* rakyat akan bergoncang. Itu tidak baik kepada sesuatu negeri. Pada tahun 1969, Tuan Speaker, Kerajaan *Alliance* ada buat satu *crash programme* di Pulau Pinang *to build*, atau membina rumah pangsa Rifle Range. Di masa itu, orang-orang yang masuk untuk mendapat *form* rumah itu ada *sign Probationary Tenancy Agreement* dengan Kerajaan. Pegawai-pegawai Kerajaan yang ada menyatakan kepada mereka bahawa *probationary Tenancy Agreement* ini ialah untuk dua tahun, selepas dua tahun Kerajaan akan menjual, memotong nama dan memberikan kepada mereka. Di situ Kerajaan sudah membuat kesilapan. Pegawai-pegawai Kerajaan yang membuat *Agreement* itu tidak mengetahui apa *problems* yang boleh berbangkit. Mereka tidak faham sama ada *strata titles* boleh dikeluarkan atau tidak, tetapi *agreement* telah dibuat.

Tuan Speaker, saya minta izin membaca *Probationary Tenancy Agreement* ini. Nombor 1, Tuan Speaker, dengan izin:—

"Now it is hereby agreed as follows:—

1. The State Government will let and the Occupier will rent the premises on a monthly tenancy for a period of 2 years on probationary tenancy on the following terms and conditions."

The words, "a period of 2 years" itu, Tuan Speaker, mustahak, and "... on probationary tenancy on the following terms and conditions".

"2. The State Government agrees to perform and observe the following conditions —

(i) To permit the Occupier the use of the premises upon such conditions as are hereinafter set out for a period of time which may be determined in the manner herein-after provided;

(ii) To insure and (Unless the insurance so affected shall become void through or by reason of the fault of the tenant) keep insured the said premises from loss or damage by fire; and'

Nombor (iii) mustahak, Tuan Speaker.

"(iii) To sell and convey the premises to the Occupier absolutely after satisfactory completion of the probationary tenancy"

Probationary Tenancy ini adalah untuk selama 2 tahun, bukan 10 tahun atau 8 tahun atau 9 tahun.

"..... after satisfactory completion of the probationary tenancy and all rents paid by the Occupier during the period of tenancy shall be deemed to be payments towards the cost of the premises."

Tuan Speaker, apakah sudah terjadi? Occupier masuk dan duduk di situ pada tahun 1969, 1970 dan 1971. Mereka menjadi penduduk rumah pangsa itu dua tahun. Kalau habis dua tahun, misalnya dari 1969 — 1971, 1970 — 1972, 1971 — 1973, mereka *expect*

Kerajaan akan menjual (*sell and convey*) tetapi *convey grant* tidak ada. Apa yang Kerajaan boleh buat ialah membuat satu *hire-purchase agreement* kerana tidak ada geran menjual. Bayaran secara *instalment* tetapi Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak mengikut apa yang Kerajaan Negeri sudah *agree to perform and observe* atau tidak membuat satu *agreement to sell*. Bilakah Kerajaan Negeri Pulau Pinang membuat *agreement* ini? Pada tahun 1978 dan tahun 1979, kerana apa tidak dibuat? Bila masa *Probationary Tenancy Agreement* itu sudah cukup 2 tahun, kerana apa tidak dibuat? Siapa salah? Kerajaan atau penghuni yang duduk di situ?

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, masih panjang lagi?

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Perkara ini sangat panjang.

TUAN SPEAKER:

Kalau begitu, Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, perbahasan ini ditangguhkan sehingga esok hari, jam 9.30 pagi.

**Dewan ditangguhkan pada pukul
6.30 petang.**